

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
«АКАДЕМІЯ МИСТЕЦТВ ІМЕНІ ПАВЛА ЧУБИНСЬКОГО»
КАФЕДРА «МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО ЕСТРАДИ»**

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор з навчальної роботи

Сергєєнко О.М.

02 вересня 2024 року

**РОБОЧА ПРОГРАМА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ
МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН**

Рівень вищої освіти	Перший (бакалаврський)
Галузь знань	02 «Культура і мистецтво»
Спеціальність	025 «Музичне мистецтво»
Освітньо-професійна програма	«Музичне мистецтво естради»
Статус освітнього компонента	Обов'язкова

Київ – 2024 р.

Робоча програма освітнього компоненту «**Методика викладання фахових дисциплін**» для здобувачів вищої освіти галузі знань **02 «Культура і мистецтво»**, спеціальності **025 «Музичне мистецтво»**, освітньо-професійної програми «**Музичне мистецтво естради**»

Розробники:

Кдирова Інеш Осербаївна – доцент, заслужена артистка України, кандидат мистецтвознавства

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри «Музичне мистецтво естради»

Протокол № 1 від 29 серпня 2024 р.

Завідувачка кафедри _____ **Карпенко-Боднарук Ж.Л.**

1. ОПИС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів ЄКТС – 4	Рік підготовки: 3-й	
Загальна кількість годин – 120		
Кількість модулів – 2	Семестр:	
Тижневих годин: аудиторних – 2	V, VI	V, VI
	Аудиторні лекційні:	
	60	18
	Практичні (семінарські):	
	4	-
	Індивідуальні:	
	-	-
Вид підсумкового контролю: Тестовий контроль	Лабораторні:	
	-	-
Форма підсумкового контролю: Диференційований залік V с., екзамен VI с. атестаційний комплексний екзамен	Самостійна робота:	
	56	102

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

Мета навчання: засвоєння здобувачами освіти системи знань про дидактику підготовки кадрів вищої кваліфікації, розкриття основ методології, теорії та інноваційних методів викладання навчальних дисциплін у системі вищої освіти. Формування у майбутніх фахівців комплексного методологічного, художньо-творчого, науково-дослідного мислення для викладання фахових дисциплін у вищій школі.

Завдання освітнього компоненту:

- сформуванню уявлення про методіку викладання фахових дисциплін у закладах вищої освіти як навчальну дисципліну, визначити її завдання і мету;
- опанувати матеріал про специфіку викладання фахових освітніх компонентів у системі вищої освіти, методи, ключові поняття, технології методіки викладання у закладах вищої освіти;
- порівняти особливості традиційних та інноваційних методів викладання у закладах вищої освіти;
- розглянути та проаналізувати сучасні педагогічні теорії викладання у закладах

вищої освіти;

- вивчити методи управління навчально-творчою діяльністю здобувачів;
- розвинути навички організації, планування, проведення та аналізу різних видів навчальних і позааудиторних занять, використовуючи ефективні методи виховання та розвитку здобувачів;
- дослідити інноваційні прийоми та форми організації навчання, які застосовуються в системі викладання фахових навчальних дисциплін;
- розвинути у здобувачів особистих якостей майбутнього педагога, викладача;
- апробувати сучасні інтерактивні методи навчання здобувачів, критерії оцінювання знань, умінь здобувачів; специфіку застосування новітніх освітніх технологій у закладі вищої освіти; особливості координаційної та організаторської діяльності, особистісні психологічні якості викладача вищої школи, професійні вимоги до нього

Здобувачі освіти повинні знати:

- побудову системи вищої освіти в Україні;
- основи педагогічної майстерності у закладах вищої освіти, ефективні педагогічні форми освітньої взаємодії зі здобувачами освіти;
- мати уявлення про структуру й зміст навчального процесу у закладі вищої освіти, основні особливості роботи викладачів, завідувача кафедри, деканату, адміністрації, функцій управління вищим навчальним закладом.
- сучасні технології та організаційні форми навчання;
- індивідуально-типологічні особливості професійного та особистісного становлення здобувачів.

Вміти:

- формувати ефективну дидактичну систему організації навчального процесу;
- розробляти та проводити навчальне заняття із використанням сучасних технологій навчання, інноваційних форм організації заняття, творчо застосовувати знання і способи діяльності, здобуті під час навчання;
- планувати та організовувати навчальні і поза аудиторні заняття, використовуючи найбільш ефективні методи впливу;
- здійснювати саморозвиток, самоорганізацію, самоосвіту, самовиховання;
- впроваджувати у власну діяльність найсучасніші ефективні методи педагогічного досвіду, застосовувати прийоми організації навчально-пізнавальної діяльності здобувачів (бесіди, діалогу, дискусії, мозкової атаки, роботи в групах тощо).

Методика викладання фахових дисциплін для майбутніх фахівців галузі культури і мистецтва - це основа, на базі якої відбувається засвоєння дисциплін професійного напрямку та застосування їх на практиці.

3. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

- Передумовами вивчення освітнього компоненту «Методика викладання

фахових дисциплін» є опанування таких освітніх компонентів(НД) освітньої програми (ОП):

- ОК 8 Сольфеджіо
- ОК 9 Теорія музики
- ОК 10 Гармонія
- ОК 12 Історія світової музики
- ОК 13 Історія української музики
- ОК 15 Музичний інструмент
- ОК 14 Вокальна та інструментальна музика сучасних композиторів Київщини
- ОК 18 Історія світової естради
- ОК 19 Історія української естради
- ОК 20 Спеціальний клас (за видами)
- ОК 24 Аранжування та інструментування
- ОК 26 Педагогіка та психологія
- ОК 29 Методико-виконавський аналіз педагогічного репертуару
- ОК 30 Педагогічна практика
- ОК 31 Концертно-виконавська практика

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до освітньої програми «Музичне мистецтво естради» вивчення освітнього компоненту «Методика викладання фахових дисциплін» забезпечує досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Володіти методами та навичками оркестрової та ансамблевої гри (ансамблевого / хорового співу), репетиційної роботи та концертних виступів.	ПРН 2
Демонструвати різні методики удосконалення виконавської діяльності.	ПРН 3
Аналізувати музичні твори з виокремленням їх належності до певної доби, стилю, жанру, особливостей драматургії, форми та художнього змісту.	ПРН 4
Володіти методами опрацювання музикознавчої літератури, узагальнення та аналізу музичного матеріалу, принципами формування наукової теми та розуміння подальших перспектив розвитку даної проблематики в різних дослідницьких жанрах	ПРН 7
Демонструвати володіння музично-аналітичними навичками в процесі створення виконавських, музикознавчих та педагогічних інтерпретацій.	ПРН 8
Володіти базовими знаннями, практичними навичками організаційної та творчої роботи з ансамблевим колективом.	ПРН 10
Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-	ПРН 12

категоріальним апаратом.	
Вміти здійснювати педагогічну діяльність.	ПРН 13

Очікувані результати навчання, які повинні бути досягнуті здобувачами освіти після опанування освітнього компонента «Методика викладання фахових дисциплін»

Очікувані результати навчання	Шифр ПРН
Володіти методами та навичками оркестрової та ансамблевої гри (ансамблевого / хорового співу), репетиційної роботи та концертних виступів.	ПРН 2
Демонструвати різні методики удосконалення виконавської діяльності.	ПРН 3
Аналізувати музичні твори з виокремленням їх належності до певної доби, стилю, жанру, особливостей драматургії, форми та художнього змісту.	ПРН 4
Володіти методами опрацювання музикознавчої літератури, узагальнення та аналізу музичного матеріалу, принципами формування наукової теми та розуміння подальших перспектив розвитку даної проблематики в різних дослідницьких жанрах	ПРН 7
Демонструвати володіння музично-аналітичними навичками в процесі створення виконавських, музикознавчих та педагогічних інтерпретацій.	ПРН 8
Володіти базовими знаннями, практичними навичками організаційної та творчої роботи з ансамблевим колективом.	ПРН 10
Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-категоріальним апаратом.	ПРН 12
Вміти здійснювати педагогічну діяльність.	ПРН 13

Відповідно до освітньої програми, вивчення освітнього компоненту «Методика викладання фахових дисциплін» сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких компетентностей загальні компетенції (ЗК), спеціальні компетентності (СК):

Загальні та спеціальні компетентності, що формують результати навчання у процесі вивчення освітнього компоненту

Шифр	Компетенції	Дескриптори НРК				Результати навчання
		Знання Зн1 Концептуальні знання набуті у процесі навчання та професійної діяльності, включаючи певні знання сучасних досягнень Зн2 Критичне осмислення основних теорій, принципів, методів і понять у навчанні та професійній діяльності	Уміння Ум1 Розв'язання складних непередбачуваних завдань і проблем у спеціалізованих сферах професійної діяльності та / або навчання, що передбачає збирання та інтерпретацію інформації (даних), вибір методів інструментальних засобів, застосування інноваційних підходів	Комунікація К1 Донесення до фахівців і нефахівців інформації, ідей, проблем, рішень та власного досвіду в галузі професійної діяльності К2 Здатність ефективно формувати комунікаційну стратегію	Автономія та відповідальність АВ1 Управління комплексними діями або проектами, відповідальність за прийняття рішень у непередбачуваних умовах АВ2 Відповідальність за професійний розвиток окремих осіб та/або груп осіб АВ3 Здатність до подальшого навчання з високим рівнем автономності	
Інтегральна компетентність						ПРН 2, ПРН 3, ПРН 4, ПРН 7, ПРН 8, ПРН 10, ПРН 12, ПРН 13
загальні компетенції (ЗК)						
ЗК 1	Здатність до спілкування державною мовою як усно, так і письмово.	Зн1	Ум1	К1	АВ3	ПРН 2, ПРН 3, ПРН 4, ПРН 7, ПРН 8, ПРН 12, ПРН 13
ЗК 2	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 2, ПРН 3, ПРН 4, ПРН 7, ПРН 8, ПРН 10, ПРН 12, ПРН 13
ЗК 3	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 2, ПРН 3, ПРН 4, ПРН 7, ПРН 8, ПРН 10, ПРН 12, ПРН 13

ЗК 5	Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 2, ПРН 3, ПРН 4, ПРН 7, ПРН 8, ПРН 10 ПРН 12, ПРН 13
ЗК 6	Навички міжособистісної взаємодії.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 2, ПРН 3, ПРН 7, ПРН 12
ЗК 9	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ2, АВ3	ПРН 2, ПРН 3, ПРН 4, ПРН 7, ПРН 8, ПРН 10 ПРН 12
ЗК 10	Здатність спілкуватися іноземною мовою.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ3	ПРН 2, ПРН 3, ПРН 4, ПРН 7, ПРН 8, ПРН 10 ПРН 12, ПРН 13
ЗК 12	Здатність працювати автономно.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 2, ПРН 3, ПРН 4, ПРН 7, ПРН 8, ПРН 10 ПРН 12
ЗК 14	Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ3	ПРН 2, ПРН 3, ПРН 4, ПРН 7, ПРН 8, ПРН 12, ПРН 13
ЗК 15	Здатність генерувати нові ідеї (креативність).	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 2, ПРН 3, ПРН 4, ПРН 7, ПРН 8, ПРН 10 ПРН 12, ПРН 13
спеціальні компетентності (СК)						
СК 3	Здатність усвідомлювати художньо-естетичну природу музичного мистецтва	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 2, ПРН 3, ПРН 4, ПРН 12
СК 4	Здатність усвідомлювати взаємозв'язки та взаємозалежності між теорією та практикою музичного мистецтва.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 2, ПРН 3, ПРН 4, ПРН 7, ПРН 8, ПРН 10 ПРН 12, ПРН 13
СК 5	Здатність використовувати знання про основні закономірності й сучасні досягнення у теорії, історії та методології музичного мистецтва.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 2, ПРН 3, ПРН 4, ПРН 7, ПРН 8, ПРН 10 ПРН 12, ПРН 13

СК 7	Здатність володіти науково-аналітичним апаратом та використовувати професійні знання у практичній діяльності.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 2, ПРН 3, ПРН 4, ПРН 7, ПРН 8, ПРН 10 ПРН 12, ПРН 13
СК 8	Здатність здійснювати диригентську діяльність на базі професійних знань та навичок керівництва музичним колективом, репетиційної роботи та концертних виступів	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 2, ПРН 3, ПРН 4, ПРН 10 ПРН 12, ПРН 13
СК 10	Здатність застосовувати базові знання провідних музично-теоретичних систем та концепцій.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 2, ПРН 3, ПРН 4
СК 11	Здатність оперувати професійною термінологією	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 2, ПРН 3, ПРН 4, ПРН 7, ПРН 8, ПРН 10 ПРН 12
СК 12	Здатність збирати, аналізувати, синтезувати художню інформацію та застосовувати її в процесі практичної діяльності.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 2, ПРН 3, ПРН 4, ПРН 7, ПРН 8, ПРН 10 ПРН 12, ПРН 13
СК 13	Здатність використовувати широкий спектр міждисциплінарних зв'язків.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 2, ПРН 3, ПРН 4, ПРН 7, ПРН 8, ПРН 10 ПРН 12, ПРН 13
СК 17	Здатність застосовувати традиційні і альтернативні інноваційні технології музикознавчої, виконавської, композиторської, диригентської, педагогічної діяльності.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 2, ПРН 3, ПРН 7, ПРН 12

**Програмні компетентності за професійним стандартом
Перелік трудових функцій**

Компетентності	Шифр
Здатність забезпечувати індивідуальний підхід до учнів	ЗК 1
Здатність підтримувати під час навчання сприятливий психологічний клімат	ЗК 2
Здатність дотримуватися професійних та етичних норм поведінки	ЗК 3
Здатність працювати індивідуально та в команді	ЗК 4
Здатність запобігати виникненню конфліктних ситуацій	ЗК 5
Здатність застосовувати у діяльності професійну термінологію	ЗК 6
Здатність планувати та організовувати діяльність відповідно до обсягу та особливостей завдань	ЗК 7

Опис трудових функцій

(трудова функція; предмети та засоби праці; професійні компетентності (за трудовою дією або групою трудових дій); знання, уміння та навички)

Трудові функції	Професійні компетентності (за трудовою дією або групою трудових дій)	Знання	Уміння та навички
А Організація та проведення навчання	А 1 Здатність забезпечувати досягнення результатів навчання	A1.31. Предметна область A1.32. Види занять та форми роботи з учнями A1.33. Професійна термінологія A1.34. Зміст, цілі та програмні результати навчання A1.36. Технічні засоби і обладнання, які можуть застосовуватись в освітньому процесі відповідно до виду мистецтва	A1.У1. Володіти фаховими навичками в обсязі необхідному для викладання A1.У2. Організувати навчальні заняття різних видів A1.У3. Проводити навчання за типовою або робочою навчальною програмою A1.У4. Обирати, застосовувати, адаптувати та коригувати методи, прийоми, засоби, технології навчання для забезпечення досягнення учнем програмних результатів навчання A1.У5. Застосовувати під час навчання необхідні технічні засоби, обладнання та інструменти A1.У7. Застосовувати різні засоби педагогічної підтримки учнів
	A2. Здатність забезпечувати демонстрування учнем мистецьких досягнень	A2.31. Принципи та методики підготовки до публічних виступів	A2.У1. Готувати учнів до публічного виступу, презентації своїх мистецьких досягнень
	A3. Здатність до роботи з документами, що відображають та забезпечують освітній процес	A3.31. Вимоги до ведення навчальної документації	A3.У1. Оформлювати навчальну документацію відповідно до вимог

	A4. Здатність навчати, вести ділову та професійну комунікацію державною мовою	A4.31. Норми української літературної мови та норми використання усного та писемного мовлення A4.32. Професійна лексика	A4.У1. Доносити навчальний матеріал до учнів та заохочувати його/її до спілкування державною мовою під час навчання A4.У2. Забезпечувати здобуття учнями початкової мистецької освіти державною мовою. A4.У3. Вести навчальну та службову документацію державною мовою
	A5. Здатність планувати	A5.31. Основи, принципи та етапи планування навчального процесу A5.32. Вимоги типових навчальних програм	A5.У1. Планувати індивідуальну траєкторію учнів залежно від цілей навчання та індивідуальних здібностей учнів, в тому числі з особливими освітніми потребами A5.У2. Планувати навчальні заняття та форми роботи
	A6. Здатність використовувати цифрові технології	A6.31. Технічні засоби та обладнання, цифрові технології, які використовуються під час навчання	A6.У1 Використовувати необхідні технічні засоби, обладнання, цифрові пристрої, працювати з онлайн-сервісами, застосунками, файлами, мережею Інтернет, у тому числі під час дистанційного навчання
Б. Визначення здібностей учнів та оцінювання їх досягнень у процесі навчання	B1. Здатність визначати рівень здібностей учнів	B1.31. Методики, процедури, форми та інструменти визначення спроможності учнів B1.32. Форми та методи оцінювання навчальних досягнень учнів і розроблення критеріїв оцінювання B1.33. Критерії та рекомендації щодо оцінювання	B1.У1. Визначати рівень здібностей учнів B1.У2. Застосовувати різні форми та шкали оцінювання навчальних досягнень учнів B1.У2. Застосовувати та коригувати критерії оцінювання навчальних досягнень учнів B1.У3. Встановлювати та фіксувати результати навчання учнів, на їхній основі визначати індивідуальну траєкторію навчання (за потреби)
	B2. Здатність використовувати новітні технології в процесі оцінювання	B2.31. Новітні технології оцінювання	
	B3. Здатність здійснювати моніторинг індивідуальних навчальних досягнень учнів і прогнозувати результати навчання	B3.31. Методи аналізу навчальної діяльності учнів і прогнозування її результатів B3.32. Норми законодавства щодо академічної доброчесності в частині оцінювання учнів і відповідальності за їх недотримання	B3.У1. Здійснювати моніторинг навчальної діяльності та рівня навчальних досягнень учнів B3.У2. Прогнозувати результати навчальних досягнень учнів B3.У3. Запобігати проявам та уникати необ'єктивного оцінювання, надання учням допомоги під час проходження ними оцінювання результатів навчання чи створення перешкод, непередбачених умовами та/або процедурами проходження такого оцінювання
В Участь в організації освітнього процесу та методичне забезпечення навчання	V1. Здатність розробляти, адаптувати та узагальнювати навчальні матеріали	V1.31. Спеціальна та методична література, а також інші джерела для забезпечення освітнього процесу V1.32. Типові навчальні програми, рекомендації до розроблення робочих навчальних програм V1.33. Методики викладання навчальної освітнього компоненту	V1.У1. Опрацювати та узагальнювати навчальні матеріали V1.У2. Використовувати інформаційні ресурси при підготовці навчально-методичних напрацювань V1.У3. Застосовувати інноваційні технології в освітньому процесі V1.У5. Аналізувати результати застосування методик викладання навчальної освітнього компоненту у своїй педагогічній практиці та

			будувати на основі цього аналізу власну педагогічну чи викладацьку стратегію В1.У6. Використовувати відкриті електронні (цифрові) освітні ресурси для організації освітнього процесу, обміну педагогічним і творчим досвідом та професійного розвитку В1.У7. Діяти з дотриманням вимог законодавства щодо академічної доброчесності та використання об'єктів авторського права, мережевий етикет у професійній діяльності В1.У8. Запобігати академічному плагіату, самоплагіату, фабрикації, фальсифікації, списування, обману, хабарництву під час створення власних методичних розробок
	В 2 Здатність до поширення власного професійного досвіду	В 2 3.1 Форми, способи та методи поширення власного професійного досвіду	В 2 У. 1 Презентувати власний професійний досвід (прийоми, методи, технології навчання тощо) та зважати на рекомендації колег
	В3. Здатність до взаємодії з колегами та керівництвом		В3.У1. Формувати та висловлювати власні пропозиції щодо організації та провадження освітнього процесу під час участі в засіданнях колегіальних органів управління В3.У2. Діяти відповідно до посадових обов'язків та правил трудового розпорядку мистецької школи
Г Безперервний професійний розвиток	Г1. Здатність здійснювати моніторинг власної педагогічної діяльності і визначати потреби у власному професійному розвитку	Г13. 1 Документи, способи та методи самооцінювання педагогічних і фахових компетентностей	Г1У 1. Аналізувати та оцінювати результати власної професійної діяльності (з урахуванням результатів навчання учнів), власний рівень професійної компетентності та його вплив на результати професійної діяльності
			Г1У. 2 Визначати відповідність власних професійних компетентностей чинним вимогам, сильні і слабкі сторони власної педагогічної діяльності, потребу в розвитку власних компетентностей
	Г2. Здатність визначати напрями, види та способи підвищення рівня власних педагогічних та фахових компетентностей	Г2.31. Види, форми та складники освіти дорослих Г2.32. Законодавчі акти щодо професійного розвитку педагогічних працівників	Г2.У. 1 Обирати вид освіти (формальний, неформальний, інформальний) для підвищення рівня педагогічних та фахових компетентностей

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ.

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з освітнього компоненту є:

Поточний контроль - це оцінювання засвоєння здобувачем освіти навчального матеріалу під час проведення індивідуальних занять.

Підсумковий (семестровий) контроль – це період підведення підсумків

навчальної роботи здобувачів протягом семестру.

Кожний блок змістових модулів має бути обов'язково оцінений. Здобувач вищої освіти повинен позитивно скласти модульний (проміжний) контроль.

Контроль самостійної роботи – дозволяє виявити вміння здобувачі вищої освіти орієнтуватися в інформаційних потоках, працювати з науковими джерелами, підбирати та узагальнювати матеріали, необхідні для вирішення визначеного кола завдань.

Поточний контроль.

Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між викладачами та здобувачами вищої освіти, управління навчальною мотивацією здобувачів вищої освіти. Поточний контроль здійснюється у процесі вивчення освітнього компоненту з метою виявлення ступеня розуміння здобувачем освіти засвоєного навчального матеріалу та вміння застосовувати його у практичній роботі. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується викладачем – для коригування методів і засобів навчання. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується здобувачем освіти – для планування самостійної роботи. Поточний контроль проводиться з метою діагностики рівня засвоєння матеріалу під час індивідуальних занять.

Семінарський контроль знань.

Семінарські заняття виконують такі основні функції:

формулюють дидактичні цілі заняття: навчальну, виховну і розвивальну:

- навчальну (поглиблення, конкретизацію, систематизацію знань, засвоєних під час лекційних занять та у процесі самостійної підготовки до семінару);
- розвивальну (розвиток логічного мислення здобувачів вищої освіти, набуття ними умінь працювати з різними літературними джерелами, формування умінь і навичок аналізу фактів, явищ, проблем тощо);
- виховну (патріотичне виховання, виховання економічної, екологічної культури і мислення, прищеплення інтересу до вивчення освітнього компоненту та до фаху, тощо);
- діагностично-корекційну (контроль за якістю засвоєння здобувачами вищої освіти
- навчального матеріалу, виявлення прогалин його засвоєнні та їх подолання) та ін.

Модульний контроль – є складовою поточного контролю і здійснюється у формі виконання здобувачем освіти модульного контрольного завдання. Проведення модульного контролю знань є обов'язковим контролем якості засвоєння здобувачем освіти теоретичного та практичного матеріалу модуля – проводиться з метою систематизації знань. Кожний такий модуль включає бали за поточну роботу на практичних заняттях та виконання самостійної роботи.

Модульний контроль має на меті оцінити рівень цілісного бачення здобувачем освіти проблематики завершеної частини освітнього компоненту, сконцентрованої в навчальному модулі та вміння орієнтуватися в теоретичних і практичних питаннях, які визначають зміст даної частини курсу.

Контроль самостійної роботи – дозволяє виявити вміння здобувачів вищої освіти орієнтуватися в інформаційних потоках, працювати з науковими джерелами, підбирати та узагальнювати матеріали, необхідні для вирішення визначеного кола завдань.

Форми контролю та критерії оцінювання результатів навчання

Поточний контроль здійснюється протягом семестру під час проведення аудиторних занять і оцінюється сумою набраних балів. При виставленні балів за поточний контроль оцінці підлягають:

- рівень теоретичних знань;
- рівень знань на семінарських заняттях;
- опрацювання навчального матеріалу з освітнього компоненту, передбачений для самостійного засвоєння;
- індивідуальні завдання

Оцінювання поточної діяльності проводиться на кожному занятті при засвоєнні кожної теми змістовного модуля. За поточну навчальну діяльність здобувачам вищої освіти виставляються бали за всі види діяльності, які в кінці вивчення змістового модуля підсумуються.

Контроль засвоєння змістового модуля проводиться на останніх практичних заняттях вивчення тем.

До контролю модуля допускаються лише ті здобувачі вищої освіти, які виконали всі види робіт, передбачених навчальною програмою (відпрацьовані пропущені заняття тощо).

Семінарське заняття форма навчального заняття, при якій викладач організовує дискусію за попередньо визначеними темами, до котрих здобувачі вищої освіти готуються вдома. Семінари мають поглибити, розширити і закріпити знання здобувачів вищої освіти, збагатити їх кругозір, навчити їх мистецтва ведення дискусії та глибокого наукового аналізу явищ, що вивчаються. Викладач на семінарському занятті здійснює контроль за самостійною роботою здобувачів вищої освіти, дає можливість їм не лише висловити свої знання в усній формі, але й апробувати їх. Семінарські заняття проводяться в аудиторіях або в навчальних кабінетах з однією академічною групою. Перелік тем семінарських занять визначається робочою програмою освітнього компоненту.

Форми підсумкового контролю знань здобувачів вищої освіти:

Диференційований залік – 5 семестр

Екзамен 6 семестр

Перелік завдань модульного контролю, критерії їх оцінювання, порядок і час проведення (перескладання/відпрацювання) даного виду контролю визначаються кафедрою, включаються до робочої програми освітнього компоненту й доводяться до відома здобувачів вищої освіти на початку семестру. Графік проведення модульного контролю протягом перших двох тижнів семестру за підписом завідувача кафедрою

Здобувач вищої освіти який за результатами модульного контролю отримав

незадовільну оцінку зобов'язаний перескласти відповідний модуль до початку наступного модульного контролю.

Результати модульного контролю знань фіксується в індивідуальному плані здобувача вищої освіти.

Диференційований залік, іспит – здобувач вищої освіти вважається допущеним до семестрового диференційованого заліку та/або екзамену, якщо він виконав усі види робіт, передбачені навчальним планом, та отримав позитивні оцінки за кожний змістовий модуль.

Контроль знань під час проведення диференційованого заліку та/або екзамену може проводитись у вигляді відповідей на питання з тем відповідного модуля, а також усного вибіркового опитування з питань тем самостійної роботи.

5.3. Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти

МОДУЛЬ 1					
Змістовий модуль 1 Т1,2,3,4,5	СР	Змістовий модуль 2 Т36,7,8,9,10	СР	МК Д.З.	всього
30	20	30	20	20	100

МОДУЛЬ 2					
Змістовий модуль 3 Т11,12,13,14,15	СР	Змістовий модуль 4 Т16,17,18,19	СР	МК ЕКЗАМЕН	всього
30	20	20	20	30	100

Т1, Т2 ... теми програми освітнього компоненту

СР - самостійна робота здобувача вищої освіти

МК – модульний контроль знань (диференційований залік, екзамен)

Вид діяльності здобувача вищої освіти	МОДУЛЬ 1		МОДУЛЬ 2	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Аудиторна робота	4	20	3	15
Фронтальне опитування	1	5	1	5
Експрес-опитування по темі заняття	4	20	3	15
Есе (інформаційна доповідь)	2	10	2	10
Семінарське заняття - презентації результатів виконаних завдань та досліджень	1	5	1	5
Самостійна робота	4	20	4	20
Диференційований залік - тестування	1	20		
Екзамен - тестування			1	30
	17	100	15	100

Система бальних оцінок за темами вивчення змістового модулю оцінюється за шкалою **від 1 до 5 балів**. Кількість балів за роботу за практичним матеріалом, під час виконання самостійної та індивідуальної навчальної роботи залежить від дотримання таких вимог:

- своєчасність виконання навчальних завдань;
- повний обсяг виконання завдання та демонстрація знань під час опитування;
- підготовка доповідей;
- робота на семінарських заняттях;
- виконання завдань самостійної роботи.

Оцінювання завдання модуля

Оцінка в балах	Критерії оцінювання
5	усна/письмова відповідь є правильною, цілісною, логічною, обґрунтованою, містить аргументацію, аналітичні міркування, здобувач демонструє критичне мислення
4	усна/письмова відповідь є правильною, логічною, частково обґрунтованою, аналітичні міркування та аргументація є недостатніми.
3	усна/письмова відповідь є частково правильною, нецілісною, фрагментарною, недостатньо аргументованою.
2	усна/письмова відповідь є неправильною або містить грубі помилки.
1	здобувач демонструє незнання і нерозуміння навчального матеріалу, не може обґрунтувати свою думку.

Оцінювання роботи здобувача вищої освіти на семінарських заняттях

Оцінювання семінарських занять здійснюється під час поточного контролю. Робочою програмою передбачено **в кожному модулі проведення одне семінарське заняття**. За роботу на семінарському занятті здобувач отримує **від 1 до 5 балів**.

Вимоги до оцінювання семінарських занять:

- відповідність змісту виступу здобувача освіти до змісту питань, що обговорювалися на семінарі;
- активність здобувача освіти на семінарському занятті;
- вміння вести дискусію;
- толерантність при веденні дискусії;
- обґрунтованість власних суджень;
- посилення при дискусії (виступах) на першоджерела;
- вміння використовувати теоретичні знання для розв'язання вузлових проблем, практичних задач тощо;
- вміння використовувати матеріал попередніх курсів під час роботи на семінарському занятті;
- вміння використовувати наочні наявні засоби;
- вміння використовувати мультимедійні засоби навчання та інші комп'ютерні технології;
- вміння робити презентацію з вибраної теми з використанням комп'ютерних технологій;
- вміння представити результати самостійної творчої роботи.

Оцінювання роботи здобувача освіти на семінарських заняттях

Бали за роботу на семінарі	Критерії оцінювання
5	Здобувач вищої освіти має системні, міцні знання в обсязі та в межах вимог матеріалу з теми семінарського заняття, усвідомлено використовує їх у стандартних та нестандартних ситуаціях. Уміє самостійно аналізувати, оцінювати, узагальнювати опанований матеріал, самостійно користуватися джерелами інформації, приймати рішення, правильно формулювати висновки
4	Здобувач правильно відтворює матеріал, сформульований у темі семінарського заняття, знає основоположні теорії і факти, вміє наводити окремі власні приклади на підтвердження певних думок. Намагається аналізувати, встановлювати найсуттєвіші зв'язки і залежність між явищами, фактами, робити висновки, загалом контролює власну діяльність. Відповідь його логічна, хоч і має неточності
3	Здобувач відтворює основний матеріал, висвітлений у темі семінарської роботи, здатний з помилками й неточностями дати визначення понять та термінів, що були розглянуті під час опанування матеріалу. Вміє застосовувати знання при виконанні завдань, задач сформульованих у завданні.
2	Здобувач вищої освіти відтворює частково матеріал теми семінарської роботи, набутого під час опанування матеріалів за певним розділом /темами; за допомогою викладача виконує елементарні завдання, що представлені у ході роботи, може повторити за зразком певну операцію, дію, розв'язати задачу.
1	Здобувач відтворює незначну частину матеріалу, має нечіткі уявлення про запропоновану тему, об'єкт.

Критерії оцінювання тестового завдання:

«відмінно» – здобувач вищої освіти вирішив 95-100 % із запропонованого набору тестових завдань;

«добре» – здобувач вищої освіти вирішив 80-94 % із запропонованого набору тестових завдань;

«задовільно» – здобувач вищої освіти вирішив 60-79 % із запропонованого набору тестових завдань;

«незадовільно» – здобувач вищої освіти вирішив менше, чим 60 % із запропонованого набору тестових завдань.

Оцінювання завдання самостійної роботи.

Контроль самостійної роботи. Зміст самостійної роботи над конкретною навчальною дисципліною визначається робочою навчальною програмою освітнього компоненту та методичними рекомендаціями викладача.

Завдання цього виду контролю спрямовані на:

- розвиток пізнавальних здібностей та творчої ініціативи здобувачів вищої освіти;
- виховання самостійності, відповідальності та організованості;

- формування самостійного мислення, здібностей до саморозвитку, самоудосконалення та самореалізації;
- опанування здобувачами освіти елементів методики наукових досліджень.

Основними формами контролю самостійної роботи є:

- виконання науково-дослідних завдань
- рефлексивний контроль;
- індивідуальні співбесіди;
- колоквиум.

Оцінка в балах	Критерії оцінювання
5	Оцінюється робота здобувача освіти, який в повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно, самостійно та аргументовано його викладає, глибоко опрацьовує теоретичний матеріал вільно володіє термінологією, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки. В повному об'ємі оволодів завданням змістового модуля.
4	Оцінюється робота здобувача освіти, який достатньо володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає, опрацьовує теоретичний матеріал, володіє термінологією, але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки. В повному об'ємі оволодів завданням змістового модуля.
3	Оцінюється робота здобувача освіти, який відтворює значну частину навчального матеріалу, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень. Не здатний до глибокого, всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки.
2	Оцінюється робота здобувача освіти, який не володіє навчальним матеріалом у достатньому обсязі, проте фрагментарно, поверхово, без аргументації та обґрунтування викладає окремі питання, не розкриває зміст теоретичних питань і практичних завдань.
1	Самостійна робота зроблено не вчасно, здобувача освіти не володіє навчальним матеріалом не розкриває зміст теоретичних питань і практичних завдань.

Система нарахування додаткових балів

Додатково можуть отримати протягом семестру до 10 балів:

- За активну участь у науковій діяльності: виступи на наукових конференціях, готують наукові доповіді, беруть участь в їх обговоренні). Дана робота підтверджується сертифікатом, довідкою, виданими тезами, тощо
- За організацію навчальної діяльності у неформальній освіті (участь у вебінарах, курсах професійної підготовки, тренінгах, що має підтверджуючий матеріал).
- За бажанням здобувач освіти може отримати від викладача додаткове індивідуальне завдання для покращення рейтингового балу за модуль. До індивідуального завдання викладач може запропонувати тему з питань:

розширення теоретичних базових знань з освітнього компоненту, самостійного аналізу підходів до розв'язання професійних питань, пов'язаних із знаннями з історії, педагогіки, мистецтвознавства, аналізу виконавського та концертного репертуару, комплексного вирішення конкретного фахового завдання, тощо.

Для оцінювання індивідуального завдання для здобувача, викладач повідомляє та/або пропонує тему завдання, встановлює терміни для виконання, роз'яснює систему оцінювання виконання такого завдання.

Здобувач самостійно опрацьовує завдання за усіма етапами роботи та в установлені терміни повинен здати завдання.

Оцінювання індивідуального завдання

Оцінка в балах	Критерії оцінювання
10	Завдання виконано в установлені терміни. Здобувач вищої освіти здатний висловити власне ставлення до альтернативних міркувань з заданої проблеми, проявляє вміння самостійно та аргументовано викладати презентацію, аналізувати факти, робити висновки.
9	Завдання виконано в установлені терміни. Здобувач вищої освіти здатний висловити власне ставлення до альтернативних міркувань з заданої проблеми, проявляє вміння самостійно та аргументовано викладати презентацію, аналізує факти із незначними помилками, робити висновки.
8	Завдання виконано в установлені терміни. Здобувач вищої освіти здатний висловити власне ставлення до альтернативних міркувань з заданої проблеми, проявляє вміння самостійно та аргументовано викладати презентацію, аналізує факти із незначними помилками, у висновках є не точності.
7	Завдання виконано в установлені терміни. Здобувач вищої освіти висловлює власне ставлення до альтернативних міркувань з заданої проблеми із помилками, намагається самостійно та аргументовано викладати презентацію, але при цьому робить помилки, аналізує факти із незначними помилками, у висновках не притримується логічної послідовності
6	Завдання виконано із запізненням щодо установлених термінів. Здобувач вищої освіти намагається висловити власне ставлення до міркувань із заданої проблеми, допускає значні помилки, намагається аргументовано викласти матеріал, але при цьому робить грубі помилки, аналізує факти із суттєвими помилками, у висновках не притримується логічної послідовності.
5	Завдання виконано із запізненням щодо установлених термінів. Здобувач вищої освіти намагається висловити власне ставлення до міркувань із заданої проблеми, допускає значні помилки, робота зроблена не самостійно, аналізує факти із суттєвими помилками, у висновках не притримується логічної послідовності.
4	Завдання виконано із запізненням щодо установлених термінів. Здобувач вищої освіти намагається висловити власне ставлення до міркувань із заданої проблеми, допускає значні помилки, робота зроблена не самостійно, не може проаналізувати викладений матеріал, у встановлених фактах робить помилки, у висновках не притримується логічної послідовності.
3	Завдання виконано не вчасно. Здобувач вищої освіти намагається висловити власне ставлення до заданої проблеми, допускає грубі помилки, робота зроблена не самостійно, не може проаналізувати викладений матеріал, у

	встановлених фактах робить суттєві помилки, не може викласти висновки заданої проблеми.
2	Завдання виконано не вчасно. Здобувачу вищої освіти складно висловити власне ставлення до заданої проблеми, допускає грубі помилки, робота зроблена не самостійно, не може проаналізувати матеріал, не може викласти факти за темою, плутає термінологію не може викласти висновки заданої проблеми.
1	Завдання виконано не вчасно. Здобувач вищої освіти не може викласти власне ставлення до заданої проблеми, робота зроблена не самостійно, викладений матеріал має грубі, суттєві помилки, не може навести приклади за темою роботи, плутає термінологію висновки заданої проблеми відсутні.

В разі якщо при врахуванні додаткових балів сума балів за модуль (семестр) буде перевищувати 100 балів, результати успішності буде дорівнювати 100.

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю Диференційований залік, Екзамен

Оцінювання диференційованого заліку відбувається **за 20-бальною шкалою**.

За результатами семестру здобувач освіти отримує підсумкову оцінку **за 100-бальною** шкалою, яка розраховується як середньозважене оцінок: за поточну роботу, самостійну роботу та диференційований залік.

Оцінювання диференційованого заліку відбувається **за 30-бальною шкалою**.

За результатами семестру здобувач освіти отримує підсумкову оцінку **за 100-бальною** шкалою, яка розраховується як середньозважене оцінок: за поточну, самостійну роботу та підсумковий іспит.

Шкала оцінювання

Критерії оцінювання	бали модульного контролю знань екзамен	бали модульного контролю знань диф.залік
відмінно повністю розкрито зміст матеріалу, продемонстровано здатність диференціювати найважливіші поняття з освітнього компоненту, аналізувати теоретичний матеріал. Питання тестового контролю розкрито логічно та послідовно. Фактичні помилки відсутні. Здобувач вищої освіти набрав відповідну кількість балів (91% – 100%), вчасно і ґрунтовно виконав усі завдання.	26-30	15 – 20
дуже добре розкрито зміст питань під час заліку або іспиту, продемонстровано здатність диференціювати найважливіші поняття з освітнього компоненту, яка вивчається. Питання тестового контролю розкрито логічно та послідовно. Здобувач вищої освіти набрав відповідну кількість балів (81% – 90%), повністю володіє теоретичним матеріалом, вчасно виконав усі завдання з 1-2 помилками.	21 - 25	12 – 14

<p>добре виконано більше, ніж 60% завдань. Виклад теоретичного матеріалу недостатньо логічний та послідовний. Фактичні помилки – 3–4, здобувач вищої освіти набрав відповідну кількість балів (71% – 80%), тестові завдання під час підсумкового контролю виконано майже повністю.</p>	17 – 20	8 – 11
<p>задовільно виконано 50% обсягу завдань, здобувач вищої освіти недосконало диференціює теоретичний матеріал. Аналіз питань практично відсутній. Фактичні помилки – більше 4. Здобувач вищої освіти набрав відповідну кількість балів (61% – 70%) з екзаменаційних питань, не повністю виконав завдання на заліку або іспиту.</p>	12 – 16	5 – 7
<p>достатньо виконано менше, ніж 40% завдань за обсягом, здобувач вищої освіти погано диференціює теоретичний матеріал. Аналіз питань відсутній. Фактичні помилки – більше 6. Здобувач вищої освіти набрав відповідну кількість балів (51% – 60%) з питань освітнього компоненту, не виконав декілька з пропонованих тестових завдань.</p>	7 - 11	2 – 4
<p>незадовільно виконано 20% завдань заліку або іспиту, здобувач вищої освіти не здатний диференціювати теоретичний матеріал. Аналіз питань відсутній. Здобувач вищої освіти набрав відповідну кількість балів (25% – 50%). Фактичні помилки – 10 і більше, не виконав завдання на екзамені або заліку. Рекомендовано повторне вивчення матеріалу, з наступним перескладанням екзамену або заліку.</p>	1 – 6	1

Модуль вважається складеним, якщо здобувач вищої освіти набрав **від 60 до 100 балів**.

Загальний рейтинг з модуля (освітнього компоненту) **не перевищує 100 балів**.

Сума балів, накопичених здобувачем вищої освіти за виконання всіх видів поточних навчальних завдань (робіт) на індивідуальних заняттях та на підсумковому модульному контролі знань, свідчить про ступінь оволодіння ним програмою освітнього компоненту. Протягом вивчення модулю здобувачі вищої освіти можуть набрати від 0 до 100 балів, що переводиться у національну шкалу оцінювання і відповідно у шкалу ECTS. Кількість балів відповідає певному рівню засвоєння освітнього компоненту.

Сума балів(R)	Шкала ECTS	Національна 5-ти бальна шкала	Визначення
90-100	A	5	відмінно

82-89	B	4	дуже добре
74-81	C		добре
64-73	D	3	задовільно
60-63	E		достатньо
35-59	FX	2	незадовільно з можливістю повторного перекладання
0-34	F		незадовільно з обов'язковим повторним вивченням

Відвідування видів навчальних занять (крім консультацій) є обов'язковим для здобувачів вищої освіти, відповідно до «Положення про організацію освітнього процесу у Комунальному закладі вищої освіти Київської обласної ради «Академія мистецтв імені Павла Чубинського». Присутність здобувачів – це важливий критерій оцінювання результатів навчання, зважаючи на теоретичну і практичну складність освітнього компоненту. У випадку наявності довідки від лікаря призначається відпрацювання занять в інший час за індивідуальною програмою. За умови дистанційного навчання важлива присутність здобувача освіти під час онлайн-зустрічей у Google-Meet

Запізнення на фахові заняття є не припустимими.

Переоцінка виконаних завдань можлива протягом одного тижня після отримання оцінки. Для цього здобувач освіти має подати заяву на ім'я завідувача кафедри у письмовій формі. Після отримання заяви завідувач кафедри протягом тижня формує комісію з переоцінки, яка проводить аналіз роботи здобувача освіти та приймає рішення. Про результат переоцінки здобувач буде повідомлений після завершення аналізу.

Перекладання контрольного заліку чи екзамену можливе протягом одного тижня після отримання оцінки за умови подання офіційної письмової заяви на ім'я ректора.

Кваліфікаційна робота здобувача освіти

Атестація випускників освітньої програми «Музичне мистецтво естради» здійснюється відповідно до «Положення про кваліфікаційну роботу здобувача освіти освітньо-професійних програм "Музичне мистецтво естради", "Звукорежисура"

Атестація випускників освітньої програми «Музичне мистецтво естради» здійснюється атестаційною (кваліфікаційною) комісією, до складу якої можуть включатися представники роботодавців та їх об'єднань, відповідно до «Положення про атестаційну (кваліфікаційну) комісію».

Атестація з освітнього компоненту «Методика викладання фахових дисциплін» здійснюється у формі: атестаційного екзамену – комплексного тестового контролю знань.

Атестаційний екзамен.

Атестаційний екзамен передбачає перевірку теоретичних знань з педагогіки та психології, методики викладання фахових дисциплін, методико-виконавського аналізу педагогічного репертуару, методики і практики роботи з ансамблем та

опанування здобувачем компетентностями, необхідними для здійснення педагогічної діяльності у сфері вокального чи інструментального мистецтва.

На підставі рішення атестаційної комісії особи, яка успішно виконала освітню програму на першому рівні вищої освіти, присуджується ступінь бакалавра та присвоюється відповідна кваліфікація.

Здобувач, що одержав на атестаційному іспиті незадовільну оцінку, відраховується з Академії і лише після поновлення допускається до повторного складання екзамену в наступному році.

Здобувач вищої освіти, який не погоджується з оцінкою, отриманою під час атестаційного іспиту, має право звернутися до апеляційної комісії у день оголошення результатів оцінювання.

Апеляція має бути розглянута на засіданні апеляційної комісії не пізніше наступного дня після її подання. Здобувач вищої освіти, який подав апеляцію, має право бути присутнім при розгляді своєї заяви.

6. ПРОГРАМА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

6.1. Зміст освітнього компоненту

Модуль 1

Тема 1. Організація навчального процесу у закладах вищої освіти.

Навчальний процес у закладах вищої освіти – це система організаційних і дидактичних заходів, спрямованих на реалізацію змісту освіти на певному освітньому або кваліфікаційному рівні відповідно до державних стандартів освіти.

Навчальний процес базується на принципах науковості, гуманізму, демократизму, наступності та безперервності, незалежності від втручання будь-яких політичних партій, інших громадських та релігійних організацій.

Зміст освіти – це науково-обґрунтована система дидактично та методично оформленого навчального матеріалу для різних освітніх і кваліфікаційних рівнів. Організація навчального процесу базується на багатоступеневій системі вищої освіти.

Тема 2. Нормативно-правова база організації навчального процесу.

Організація навчального процесу у закладах освіти відбувається на основі Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Фахову освіту», державних стандартах освіти, інших актах законодавства України з питань освіти.

Організація навчального процесу здійснюється навчальними підрозділами вищого навчального закладу (факультетами, кафедрами, відділеннями, предметними або цикловими комісіями тощо). Основним нормативним документом, що визначає організацію навчального процесу в конкретному напрямку освітньої або кваліфікаційної підготовки, є навчальний план. Для кожної навчальної дисципліни, яка входить до освітньо-професійної програми підготовки, на підставі навчальної програми дисципліни та навчального плану вищим навчальним закладом складається робоча навчальна програма дисципліни, яка є нормативним документом вищого навчального закладу. Навчання здобувача

освіти здійснюється за індивідуальним навчальним планом. Заклад вищої освіти надає здобувача освіти можливість користування навчальними приміщеннями, бібліотеками, навчальною, навчально-методичною і науковою літературою, обладнанням, устаткуванням та іншими засобами навчання на умовах, визначених правилами внутрішнього розпорядку. За відповідність рівня підготовки здобувача освіти до вимог державних стандартів освіти відповідає керівник навчального структурного підрозділу (факультету, відділення, кафедри, предметної або циклової комісії тощо).

Тема 3. Форми організації навчання.

Навчальний процес у закладах вищої освіти здійснюється у таких формах: навчальні заняття, виконання індивідуальних завдань, самостійна робота здобувачів, практична підготовка, контрольні заходи. Поточний контроль знань. Модульний контроль. Заліки та іспити. Атестація та підсумковий контроль.

Тема 4. Навчальний час здобувача освіти.

Навчальний час здобувача освіти визначається кількістю облікових одиниць часу, відведених для реалізації освітньої програми на відповідному рівні освіти.

Облікові одиниці навчального часу здобувача освіти: академічна година, навчальний день, навчальний тиждень, навчальний семестр, навчальний курс, навчальний рік.

Академічна година – мінімальна облікова одиниця навчального часу, тривалістю 40 - 45 хвилин (залежно від рішення закладу освіти). Дві академічні години утворюють пару академічних годин (далі – "пара").

Навчальний день – складова частина навчального часу здобувача освіти, що триває не більше 9 академічних годин.

Навчальний тиждень – складова частина навчального часу здобувача освіти тривалістю до 54 академічних годин, що еквівалентно 1,8 кредиту ECTS (оскільки 1 кредит ECTS дорівнює 30 годинам загального навчального навантаження, включно із самостійною роботою).

Навчальний семестр – складова частина навчального процесу, що завершується підсумковим семестровим контролем. Тривалість семестру визначається навчальним планом і зазвичай складає 16–20 тижнів.

Облік навчального часу та кредитна система

Облік навчального часу може здійснюватися в кредитах ECTS (European Credit Transfer and Accumulation System). 1 кредит ECTS – це 30 годин загального навчального навантаження здобувача освіти (включно з аудиторними заняттями, самостійною та практичною роботою). Час, відведений на підсумковий контроль, не входить у кредит.

Навчальний курс і навчальний рік. Навчальний курс – завершений період навчання здобувача освіти протягом навчального року. Тривалість навчального курсу включає навчальні семестри, підсумковий контроль та канікули. Сумарна тривалість канікул протягом навчального курсу (крім останнього року навчання) становить не менше 8 тижнів. Початок і завершення навчання здобувача освіти на

конкретному курсі оформлюються відповідними (перевідними) наказами закладу освіти.

Навчальний рік триває 12 місяців і починається 1 вересня. Він складається з: навчальних днів, днів проведення підсумкового контролю, екзаменаційних сесій, вихідних, святкових і канікулярних днів.

Організація навчального процесу. Навчальні дні та їх тривалість визначаються річним графіком навчального процесу, який формується з урахуванням перенесень робочих і вихідних днів та затверджується закладом вищої освіти.

Навчальні заняття тривають дві академічні години з перервами між ними та проводяться відповідно до розкладу. Розклад має забезпечувати виконання навчального плану в повному обсязі.

Відвідування занять. Допускається вільне відвідування лекційних занять для здобувачів освіти третього та наступних курсів у порядку, встановленому закладом освіти. Відвідування всіх інших видів навчальних занять (крім консультацій) є обов'язковим. Забороняється відволікати здобувачів освіти від участі в навчальних заняттях і контрольних заходах, передбачених розкладом, крім випадків, визначених законодавством України.

Тема 5. Робочий час викладача

Робочий час викладача визначається обсягом його навчальних, методичних, наукових і організаційних обов'язків у поточному навчальному році, відображених в індивідуальному робочому плані. Тривалість робочого часу викладача з повним обсягом обов'язків становить не більше 1548 годин на навчальний рік при середньо тижневій тривалості 36 годин.

Обсяг навчальних занять, доручених для проведення конкретному викладачеві виражений в облікових (академічних) годинах, визначає навчальне навантаження викладача.

Види навчальних занять, що входять в обов'язковий обсяг навчального навантаження викладача відповідно до його посади, встановлюються кафедрою (предметною або цикловою комісією).

У закладах вищої освіти 3 і 4 рівня акредитації мінімальний та максимальний обов'язковий обсяг навчального навантаження викладача в межах його робочого часу встановлює заклад вищої освіти з урахуванням виконання ним інших обов'язків (методичних, наукових, організаційних) і у порядку, передбаченому його статутом та колективним договором.

У випадках виробничої необхідності у закладах вищої освіти 3 і 4 рівня акредитації викладач може бути залучений до проведення навчальних занять понад обов'язковий обсяг навчального навантаження, визначений індивідуальним робочим планом, в межах свого робочого часу. Додаткова кількість облікових годин встановлюється вищим навчальним закладом і не може перевищувати 0,25 мінімального обов'язкового обсягу навчального навантаження.

Зміни в обов'язковому навчальному навантаженні викладача вносяться в його індивідуальний робочий план.

Графік робочого часу викладача визначається розкладом аудиторних навчальних занять і консультацій, розкладом або графіком контрольних заходів та іншими

видами робіт, передбаченими індивідуальним робочим планом викладача. Час виконання робіт, не передбачених розкладом або графіком контрольних заходів, визначається у порядку, встановленому вищим навчальним закладом, з урахуванням особливостей спеціальності та форм навчання.

Викладач зобов'язаний дотримуватися встановленого йому графіка робочого часу.

Забороняється відволікати викладачів від проведення навчальних занять та контрольних заходів, передбачених розкладом.

Тема 6. Форми навчання.

Навчання у закладах вищої освіти здійснюється за такими формами:

- денна(стаціонарна);
- вечірня;
- заочна (дистанційна);
- екстернат.

Можливе поєднання різних форм навчання.

Денна (стаціонарна форма навчання є основною формою здобуття певного рівня освіти або кваліфікації з відривом від виробництва.

Організація навчального процесу на денній (стаціонарній) формі навчання здійснюється вищим навчальним закладом згідно з державними стандартами освіти і даним Положенням.

Вечірня і заочна (дистанційна) форми навчання є формами здобуття певного рівня освіти або кваліфікації без відриву від виробництва.

Організація навчального процесу на вечірній і заочній (дистанційній) формах навчання здійснюється вищим навчальним закладом згідно з державними стандартами освіти і даним Положенням з урахуванням передбачених чинним законодавством пільг для осіб, які поєднують роботу з навчанням.

Екстернат є особливою формою навчання осіб, які мають відповідний освітній (кваліфікаційний) рівень, для здобуття ними певного рівня освіти або кваліфікації шляхом самостійного вивчення освітніх компонентів і складання у закладі вищої освіти заліків, екзаменів та інших форм підсумкового контролю, передбачених навчальним планом.

Тема 7. Науково-методичне забезпечення навчального процесу.

Науково-методичне забезпечення включає:

- державні стандарти освіти;
- навчальні плани;
- навчальні програми з усіх нормативних і вибіркового навчальних дисциплін;
- програми навчальної, виробничої й інших видів практик;
- підручники і навчальні посібники;
- інструктивно-методичні матеріали до семінарських, практичних і лабораторних занять;
- індивідуальні семестрові завдання для самостійної роботи здобувачів вищої освіти з навчальних дисциплін;

- контрольні завдання до семінарських, практичних і лабораторних занять;
- контрольні роботи з освітніх компонентів для перевірки рівня засвоєння здобувачами освіти навчального матеріалу;
- методичні матеріали для здобувачів вищої освіти з питань самостійного опрацювання фахової літератури, написання курсових робіт і дипломних проектів (робіт).

Інші характеристики навчального процесу визначає викладач, кафедра (предметна або циклова комісія), заклад вищої освіти.

Тема 8. Структура системи вищої освіти в Україні.

Основним компонентом структури системи вищої освіти є заклад вищої освіти. Заклад вищої освіти – освітній, освітньо-науковий заклад, який заснований і діє відповідно до законодавства про освіту, реалізує згідно з наданою ліцензією освітньо-професійні програми вищої освіти за певними освітніми та освітньо-кваліфікаційними рівнями, забезпечує навчання, виховання та професійну підготовку громадян відповідно до їх покликання, інтересів, здібностей та нормативних вимог галузі вищої освіти, а також здійснює наукову і науково-технічну діяльність.

У структурі системи вищої освіти виокремлюють:

- державні вищі навчальні заклади, що фінансуються з державного бюджету і підпорядковуються відповідним центральним органам виконавчої влади;
- вищі навчальні заклади комунальної форми власності, засновані місцевими органами влади, що фінансуються з місцевого бюджету і підпорядковані місцевим органам влади;
- вищі навчальні заклади приватної форми власності, засновані на приватній власності і підпорядковані власникові.

Тема 9. Правове регулювання вищої освіти.

Вища освіта - рівень освіти, який здобувається особою у закладі вищої освіти в результаті послідовного, системного та цілеспрямованого процесу засвоєння змісту навчання, який ґрунтується на повній загальній середній освіті й завершується здобуттям певної кваліфікації за підсумками державної атестації.

Законодавство України про вищу освіту базується на Конституції України і складається із законів України "Про освіту", "Про наукову і науково-технічну діяльність", "Про вищу освіту" та інших нормативно-правових актів. Якщо міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством про вищу освіту, то застосовуються правила міжнародних договорів.

Тема 10. Управління вищим навчальним закладом.

Успішне здійснення навчально-виховного процесу у закладі вищої освіти залежить передусім від якості керівництва педагогічним колективом, тобто діяльності, спрямованої на розроблення й реалізацію рішень, організацію

контролю та аналізу результатів.

Завдання, напрями діяльності і структура вищого навчального закладу.

- 1) здійснення освітньої діяльності певного напрямку, яка забезпечує підготовку фахівців відповідних освітньо-кваліфікаційних рівнів і відповідає стандартам вищої освіти;
- 2) здійснення наукової і науково-технічної (для вищих навчальних закладів третього і четвертого рівнів акредитації), творчої, мистецької, культурно-виховної, спортивної та оздоровчої діяльності;
- 3) забезпечення виконання державного замовлення та угод на підготовку фахівців з вищою освітою;
- 4) здійснення підготовки наукових і науково-педагогічних кадрів та їх атестація в акредитованих закладах вищої освіти третього та четвертого рівнів акредитації;
- 5) вивчення попиту на окремі спеціальності на ринку праці та сприяння працевлаштуванню випускників;
- 6) забезпечення культурного і духовного розвитку особистості, виховання осіб, які навчаються у закладах вищої освіти, в дусі українського патріотизму і поваги до Конституції України;
- 7) підвищення освітньо-культурного рівня громадян.

Заклад вищої освіти здійснює свою діяльність у таких напрямках:

- навчальна діяльність як основна, спрямована на організацію процесу навчання у вищій школі відповідно до нормативних документів. Вона сприяє здобуттю знань здобувачами освіти, формуванню вмінь і навичок практичної діяльності, тобто формує фахівців. Навчальний процес у вищій школі характеризується органічним поєднанням навчального і науково-дослідного аспектів;
- виховна діяльність зорієнтована на створення сприятливих умов для розвитку молоді, виховання здобувачів вищої освіти і спонукування їх до самовиховання. Виховний вплив здійснюється передусім у процесі навчання шляхом використання потенційних можливостей освітніх компонентів та в позааудиторний час. Навчальна і виховна діяльність тісно пов'язані між собою;
- методична діяльність сприяє ефективності навчального процесу шляхом підвищення педагогічної майстерності викладачів, розроблення і втілення в навчально-виховний процес нових технологій навчання;
- науково-дослідницька діяльність передбачає поєднання навчальної діяльності викладача з його науково-дослідною роботою, яка сприяє не лише збагаченню науки новими фактами, а й підвищенню рівня професіоналізму викладачів, глибшому оволодінню їх навчальними предметами, втіленню досягнень науки в практику;
- культурно-просвітницька діяльність реалізується через активну участь викладачів і здобувачів вищої освіти у поширенні наукових знань серед населення.

Заклад вищої освіти діє на підставі власного Статуту, який містить: назву,

юридичну адресу, дату прийняття рішення про створення; перелік прав і обов'язків власника (власників); обсяг цивільної правоздатності вищого навчального закладу; обсяг основних засобів (розмір статутного фонду), наданих власником (власниками); порядок утворення, діяльності та повноваження органів управління закладом вищої освіти, права та обов'язки керівника; порядок обрання представників до органів громадського самоврядування; джерела надходження та порядок використання коштів та іншого майна вищого навчального закладу; порядок звітності, контролю на здійсненням фінансово-господарської діяльності; концепцію освітньої діяльності; порядок внесення змін до статуту вищого навчального закладу; порядок реорганізації та ліквідації вищого навчального закладу; власну символіку та атрибутику; право звертатися з ініціативою до органів управління вищою освітою про внесення змін до чинних або розроблення нових нормативно-правових актів у галузі вищої освіти, а також брати участь у роботі над проектами щодо їх удосконалення; умови користування земельними ділянками в порядку, встановленому Земельним кодексом України.

Структурні підрозділи закладу вищої освіти створюються відповідно до законодавства. Основними структурними підрозділами закладу вищої освіти третього і четвертого рівнів акредитації є кафедри і факультети.

Кафедра.

Це базовий структурний підрозділ закладу вищої освіти (його філій, інститутів, факультетів), що проводить навчально-виховну і методичну діяльність з однієї або кількох споріднених спеціальностей, спеціалізацій чи освітніх компонентів і здійснює наукову, науково-дослідну та науково-технічну діяльність за певним напрямом. Вона створюється рішенням вченої ради закладу вищої освіти за умови, якщо до її складу входить не менше п'яти науково-педагогічних працівників, для яких кафедра є основним місцем роботи, і не менше ніж три з яких мають науковий ступінь або вчене звання.

Керівництво кафедрою здійснює завідувач кафедри, якого на цю посаду обирає за конкурсом учена рада закладу вищої освіти строком на п'ять років (для національного закладу вищої освіти – на сім років). Із завідувачем кафедри укладається контракт.

Головними завданнями кафедри є створення умов для задоволення потреб здобувачів вищої освіти у підвищенні рівня професійних і культурних знань; підготовка висококваліфікованих фахівців з глибокими теоретичними і необхідними практичними знаннями; підвищення кваліфікації персоналу кафедри; підвищення якості методичного забезпечення навчального процесу; розроблення нових технологій навчання; задоволення потреб підприємств і організацій у підвищенні кваліфікації їх персоналу; організація і проведення за замовленнями підприємств і організацій наукових досліджень і виконання пошуково-конструкторських робіт; поширення наукових, технічних і культурних знань серед населення.

У межах кафедри можуть бути створені групи (секції) викладачів, пов'язаних однією дисципліною або обслуговуванням одного факультету. За кожною групою завідувач кафедри призначає керівника з методичного забезпечення і організації навчальної роботи в групі.

Факультет.

Це основний організаційний і навчально-науковий структурний підрозділ закладу вищої освіти третього та четвертого рівнів акредитації, що об'єднує відповідні кафедри і лабораторії. Він створюється рішенням вченої ради закладу вищої освіти за умови, що у його складі працює не менше ніж три кафедри і навчається не менше 200 здобувачів вищої освіти денної (очної) форми навчання.

Рішення про створення факультету поза місцем розташування закладу вищої освіти державної форми власності приймає спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у галузі освіти і науки, інші центральні органи виконавчої влади, які мають у своєму підпорядкуванні вищі навчальні заклади.

Структурними підрозділами закладу вищої освіти четвертого рівня акредитації можуть бути наукові, навчально-наукові, науково-дослідні та науково-виробничі інститути. Керівництво інститутом здійснює директор, якого обирають на посаду за конкурсом строком на п'ять років.

До структурних підрозділів вищих навчальних закладів належать також:

1. навчально-науково-виробничі центри (комплекси, інститути), що об'єднують споріднені факультети, коледжі, технікуми, наукові, науково-дослідні, науково-виробничі й проектні інститути, дослідні станції, кафедри, наукові лабораторії, конструкторські бюро, навчально-дослідні господарства, навчально-виробничі комбінати, експериментальні заводи, фабрики, фірми, клінічні бази установ медичної освіти, полігони, технопарки, інші підрозділи;
2. навчально-наукові центри (комплекси, інститути), що об'єднують споріднені факультети, кафедри, наукові лабораторії, центри, інші підрозділи, які забезпечують підготовку фахівців з певних спеціальностей (напрямів підготовки) і здійснюють наукові дослідження з певного напрямку;
3. науково-дослідні центри (комплекси, інститути), що об'єднують споріднені наукові лабораторії, центри, інші підрозділи за певним напрямом науково-дослідної роботи.

Заклад вищої освіти повинен мати у своєму складі бібліотеку, яку очолює директор (завідувач). Директора бібліотеки обирає вчена рада закладу вищої освіти строком на п'ять років (для національного закладу вищої освіти – на сім років).

При закладі вищої освіти можуть працювати також підготовчі відділення (підрозділи), підрозділи перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів, лабораторії, навчально-методичні кабінети, комп'ютерні та інформаційні центри, навчально-виробничі та творчі майстерні, навчально-дослідні господарства, виробничі структури, видавництва, спортивні комплекси, заклади культурно-побутового призначення та інші підрозділи, діяльність яких не заборонена законодавством.

Модуль 2

Тема 11. Мета освітнього компоненту «Методика викладання фахових дисциплін».

Метою освітнього компоненту є формування у здобувачів вищої освіти здатності:

- використовувати психолого-педагогічні та фундаментальні знання для розв'язання практичних задач;
- прогнозувати напрямок розвитку викладання фахових дисциплін стосовно до вимог розвитку сучасного суспільства та музичної індустрії;
- модифікувати методики викладання фахових дисциплін в навчальних закладах відповідно до сучасних вимог суспільства;
- системно підходити до організації навчання та контролю знань здобувачів вищої освіти;
- враховувати психологічні особливості пізнавальної діяльності та застосовувати методи її активізації;
- здійснювати педагогічне спілкування, дотримуючись загальноприйнятих норм поведінки і моралі у професійних відносинах.
- знати загальні положення організації навчального процесу закладах вищої освіти.

Тема 12. Особливості викладання фахових дисциплін в галузі «Культура і мистецтво», спеціальності «Музичне мистецтво».

Особливості викладання визначаються специфікою музичного мистецтва, яке звернене до духовного світу особистості. Вплив на морально-естетичне почуття відбувається в процесі музично-творчої діяльності. Заняття музикою сприяють духовно-моральному вихованню, цілісного розвитку особистості, залученню до етичних і естетичних цінностей вітчизняної і світової музичної культури. Музичне мистецтво є невід'ємною, важливою частиною національної духовної культури. Мета викладання освітнього компоненту полягає в тому, щоб закласти основи музичної культури як частини духовно-моральної культури, що передбачає єдність особистісного, пізнавального, комунікативного і соціального розвитку, виховання емоційно-ціннісного ставлення до мистецтва і життя.

Основні положення навчальної програми спрямовані на досягнення оптимального загального розвитку кожної особистості при збереженні її психічного і фізичного здоров'я, на розвиток музичності як комплексу музично-творчих здібностей. Підкреслюючи єдність і рівнозначність інтелектуального та емоційного розвитку, вольового і морального, у програмі істотне значення надається емоційному розвитку, зазначаючи, що саме емоції сприяють глибині інтелектуальної діяльності. Ця глибина створюється матеріалом, з яким працюють здобувачі вищої освіти, але головне - характером самої діяльності і емоційним настроєм. Особливість мистецтва полягає в тому, що воно володіє великими можливостями для емоційного розвитку особистості, творчого та морально-естетичного виховання. Разом з тим музика дозволяє не тільки збагатити емоційну сторону життя, а й досягти цілісності всіх складових особистісного розвитку.

Тема 13. Важливість удосконалення професійних та педагогічних підходів до викладання.

Удосконалення процесу підготовки викладача музичного мистецтва у вищих

педагогічних навчальних закладах у зв'язку із зміною художньо-естетичних цінностей завжди було і залишається актуальним. Підвищення майстерності педагога-музиканта є одним з факторів його професійного зростання, бажання не зупинятися на досягнутому, відкривати для себе нові горизонти педагогічних знань і умінь і тим самим постійно просувати вперед процес виховання і підготовки майбутніх викладачів музичного мистецтва. Демократичні перетворення і кардинальні зміни в освітній системі в останні роки призвели до того, що одностороння спрямованість підготовки викладача музичного мистецтва йде в минуле, поступаючись місцем орієнтації на більш широке коло цінностей сучасного суспільства. Естрадна музична культура в її різножанрових проявах тепер є не тільки органічною приналежністю побуту, але і свого роду атрибутикою сучасного музичного мистецтва, що наочно виражено при вивченні запитів і художньо-естетичних потреб сучасної молоді.

Естрадне мистецтво надзвичайно поширене та популярне, динаміка його постійно зростає, воно об'єднує різні форми вокального та інструментального виконавства. В теперішній час це — актуальне художнє явище в системі мистецтв, що охоплює різні сфери музикування і виконавства: сольне виконавство (вокальне, інструментальне), ансамблеве виконавство (вокальні ансамблі, інструментальні ансамблі, вокально-інструментальні ансамблі, рок-групи), також естрадні і джазові оркестри. В українських школах, ліцеях, коледжах мистецького напрямку з'являються класи естрадного вокалу, при загальноосвітніх школах та будинках дитячої творчості постійно збільшується чисельність гуртків естрадно-виконавчого напрямку, діти і молодь все більш активно залучаються ЗМІ до участі в музичних шоу-програмах.

В умовах безконтрольного швидкісного та доступного поширення матеріалів будь-якого змісту та якості, викладач має запобігати формуванню хибних музичних уявлень та докласти максимум зусиль аби розширити музичний світогляд своїх учнів, щоб в подальшому вони мали змогу самостійно аналізувати і порівнювати запропонований популярний тренд з якісним музичним продуктом. У сучасній музично-виховній практиці з метою вдосконалення процесу підготовки викладача музичного мистецтва (вокального, інструментального), розвитку його професійних якостей необхідно враховувати існування не тільки академічного напрямку, але й інших жанрів, зокрема, естрадного, які є невід'ємною частиною сучасної світової культури.

У системі фахової підготовки викладача музичного мистецтва важливим є розуміння ролі естрадного мистецтва в естетичній орієнтації молоді, вміння орієнтуватися в сучасних музичних стилях і ритмо-гармонічних формулах. Своєрідна манера естрадного виконавства потребує знання особливостей того чи іншого сучасного стилю та вимагає відповідного методичного рівня підготовки музичного керівника. Викладач музичного мистецтва має не тільки знати репертуар естрадних жанрів, а й уміти грамотно його виконувати.

Тема 14. Педагогічна культура.

Найбільш узагальненим є твердження, що культура – це сукупність практичних, матеріальних і духовних надбань суспільства, які відображають історично

досягнутий рівень розвитку суспільства й людини і втілюються в результатах продуктивної діяльності. Очевидно, що культура, охарактеризована в найзагальнішому вигляді, є ознакою розвитку людини як свідомої та творчої. Культура передається від покоління до покоління і є формою соціального наслідування, що зберігає для майбутнього наш соціальний досвід.

Культура є підґрунтям формування особистості педагога. Саме у підготовці викладача вищої школи особливе місце посідає формування педагогічної культури, оскільки освіта набуває свого справжнього сенсу тоді, коли вона невіддільна від поняття „культура”. Лише в культурному середовищі можуть сформуватися фахівці, здатні вільно й широко мислити, створювати інтелектуальні цінності, яких завжди потребує освіта, суспільство загалом.

Тема 15. Сценічна культура майбутнього викладача.

Сценічна культура є феноменом прояву вчителем власного „Я” у музично-педагогічній діяльності через єдність його цілей, мотивів, музичних знань, умінь, навичок, здібностей, стосунків, об’єднаних у певну систему педагогічних цінностей. Існуючи об’єктивно, відносно автономно, сценічна культура як система цінностей функціонує через суб’єктивний духовний світ людини. Сценічна культура майбутнього викладача музики діалектично пов’язана з усіма елементами особистісної культури - моральної, естетичної, розумової, мовленевої та ін., оскільки вона є інтегральним показником інших видів культур. Поняття „сценічна культура” є досить містким і охоплює різноманітні процеси та окремі події, художні тенденції і діяльність митців, пов’язаних із сценічним мистецтвом тощо. Можна сказати, що вдосконалення сценічної культури є досить важливим аспектом у педагогічній діяльності майбутнього викладача музичного мистецтва. Саме сценічна культура, як складова частина музичної культури, може формуватися тільки через процес виховання. Цей процес є досить складним, багатоступеневим, який інтегрує та охоплює становлення викладача як особистості, його духовні якості, що у невід’ємній єдності існують та впливають на результат педагогічної діяльності. Треба відмітити, що сценічна культура викладача музичного мистецтва є складовою його музичної і педагогічної культури і реалізується у практиці концертної музично-педагогічній діяльності. Сценічна культура майбутнього викладача музики – складне і багатогранне явище. Охоплює мистецьку ерудованість, сукупність фізичних, моральних і духовних якостей, знання та усвідомлення мистецьких традицій, наявність педагогічного досвіду, що забезпечує успішність трансляції змісту музичних творів до шкільної аудиторії у процесі концертної музично-виконавської діяльності.

Тема 16. Підготовка викладача до уроку.

Однією з найважливіших умов результативності уроку є ретельна підготовка викладача. Основні рекомендації до уроку:

1. Чітко визначити: місце проведення уроку в структурі навчальної дисципліни, тему та завдання уроку.
2. Опрацювання джерел інформації, узагальнення та систематизація,

відокремлення основного та другорядного, визначення ключових положень, надання захоплюючого матеріалу для забезпечення ефекту зацікавленості і мотивації здобувачів.

3. Складання розгорнутого плану уроку та композиційного оформлення його змісту (що скажете на початку, щоб зацікавити, заінтригувати, мобілізувати, забезпечити пізнавальну активність; що буде кульмінацією, де використаєте мультимедіа; з якими запитаннями звернетесь до здобувача освіти; чим особливо здивуєте; як завершите урок, щоб викликати післядію, тощо).
4. Обрання оптимального варіанту початку уроку, щоб викликати увагу до його змісту, зацікавити та зразу ж включити здобувача освіти у роботу, створивши сприятливу психологічну робочу атмосферу.
5. Виокремлення в конспекті уроку основне та суттєве, що обов'язково необхідно повідомити студенту, продумайте прийоми його варіативного повторення з метою кращого їх розуміння та засвоєння.
6. Робота над змістом уроку з позицій його доступності для здобувача освіти, лаконічності та забезпечення логічного зв'язку між окремими частинами інформації, чіткої послідовності викладу, зв'язку з життям, з практикою, потребами та інтересами здобувачів.
7. Продумати прийоми активізації уваги, пізнавальної та інтелектуальної активності здобувачів у процесі уроку.
8. Формування поради здобувача освітим щодо кращого засвоєння інформації на уроці, подальшої самостійної роботи над темою і змістом уроку.
9. Прогнозування можливих запитань здобувачів та відповіді на них.

Тема 17. Значення першого уроку.

Основні питання методики викладання фахових дисциплін. Можна обрати традиційний шлях, знайомлячи на першому уроці з предметом навчальної дисципліни, його структурою, основними категоріями. Перша зустріч викладача зі студентом є важливою в плані педагогічно доцільної самопрезентації, мета якої, – викликати до себе позитивне ставлення, симпатію, довіру. Перша зустріч має бути спрямована на мотиваційно-ціннісну сферу особистості.

Тема 18. Методи навчання музики.

Поняття «методу» у навчанні, аналіз різних класифікацій методів у дидактиці. Наводяться приклади використання методів на конкретних уроках, що дають можливість педагогу втілювати їх у навчальний процес. Метод навчання – це спосіб організації пізнавальної діяльності здобувачів освіти, спрямований на засвоєння музичних знань, формування виконавських навичок і розвиток творчості. Класифікація методів у дидактиці.

За джерелом знань: Словесні методи (пояснення, розповідь, бесіда, дискусія). Наочні методи (демонстрація нотних записів, аудіо- та відеозаписів, рухові моделі). Практичні методи (виконання музичних творів, слухові вправи, імпровізація).

За рівнем пізнавальної активності: Пояснювально-ілюстративний метод (вчитель пояснює, учні сприймають). Репродуктивний метод (учні повторюють дії за

зразком). Проблемно-пошуковий метод (педагог ставить проблемне питання, учні самостійно шукають відповіді). Дослідницький метод (учні виконують самостійні дослідження, аналізують музику)

За дидактичною метою: Методи формування знань (лекції, пояснення, ілюстрації) Методи формування навичок і вмінь (повторення, тренувальні вправи, сольфеджіо). Методи розвитку творчих здібностей (імпровізація, аранжування, створення власних композицій). Приклади використання методів на уроках музики.

Використання словесного методу для пояснення історії виникнення твору перед його виконанням. Застосування наочного методу (аудіо-аналітичний підхід) для розбору оркестрових аранжувань у джазі. Практичні методи (розучування вокальних та інструментальних партій під керівництвом викладача). Імпровізаційний метод (створення варіацій на задану мелодію або ритмічний малюнок). Метод моделювання (аналіз концертного виконання та застосування методичних прийомів для покращення інтерпретації).

Значення методів навчання у музичній педагогіці. Застосування різних методів дає змогу педагогові ефективно організувати навчальний процес, сприяти засвоєнню матеріалу, розвивати виконавські навички та виховувати творчу особистість.

Тема 19. Типи темпераменту людини та їх характеристика.

Темперамент як сукупність природжених психофізіологічних особливостей людини, що визначають динаміку її поведінки, швидкість реакцій та емоційну стійкість. Основні типи темпераменту та їх характеристики:

Сангвінік (активний, життєрадісний, комунікабельний). Висока працездатність і швидка реакція. Врівноваженість емоцій, легкість у спілкуванні. Схильність до зміни інтересів, швидко адаптується до нових умов.

Холерик (енергійний, емоційний, імпульсивний). Висока активність та енергія. Швидка, але нерівномірна працездатність. Схильність до конфліктів через емоційну нестабільність.

Флегматик (спокійний, врівноважений, наполегливий). Повільна, але стабільна працездатність. Висока стійкість до стресу, витримка. Низька емоційна виразність, складність у пристосуванні до змін.

Меланхолік (чутливий, емоційно вразливий, замкнутий). Повільність у прийнятті рішень. Висока емоційна глибина, схильність до творчості. Вразливість до стресу, схильність до самокритики.

Темперамент як вроджена характеристика, яка визначає стиль поведінки людини, але частково коригується через виховання, саморозвиток і соціальні фактори.

6.2. Структура освітнього компоненту

	Кількість годин			
	Денна форма		Заочна форма	
	вс	У тому числі	вс	У тому числі

ТЕМА		лекції	семінари	Практ.	Індивід. роб.	Самос. робота		лекції	семінари	Практ.	Індивід. роб.	Самос. робота
МОДУЛЬ 1.												
Змістовий модуль 1												
Тема 1. Організація навчального процесу у закладах вищої освіти.	6	4				2	6	1				5
Тема 2. Нормативно-правова база організації навчального процесу.	4	2				2	6	1				5
Тема 3. Форми організації навчання.	4	2				2	6	1				5
Тема 4. Навчальний час здобувача освіти.	4	2				2	6	1				5
Тема 5. Робочий час викладача	4	2				2	6	1				5
Змістовий модуль 2												
Тема 6. Форми навчання.	6	4				2	6	1				5
Тема 7. Науково-методичне забезпечення навчального процесу.	6	4				2	6	1				5
Тема 8. Структура системи вищої освіти в Україні.	4	2				2	6	1				5
Тема 9. Правове регулювання вищої освіти.	6	4				2	6	1				5
Тема 10. Управління вищим навчальним закладом.	6	4				2	6	1				5
Семінарське заняття	10		2			8						
Модульний контроль знань. Диференційований залік												
Всього за модулем	60	30	2			28	60	10				50
МОДУЛЬ 2.												
Змістовий модуль 3												
Тема 11. Мета освітнього компоненту «Методика викладання фахових дисциплін».	4	2				2	4					4
Тема 12. Особливості викладання фахових дисциплін в галузі «Культура і мистецтво», спеціальності «Музичне мистецтво».	6	4				2	7	1				6
Тема 13. Важливість удосконалення професійних та педагогічних підходів до викладання.	6	4				2	7	1				6
Тема 14. Педагогічна культура.	6	4				2	7	1				6
Тема 15. Сценічна культура майбутнього викладача.	6	4				2	7	1				6
Змістовий модуль 4												
Тема 16. Підготовка викладача до уроку.	4	2				2	7	1				6
Тема 17. Значення першого уроку.	4	2				2	7	1				6
Тема 18. Методи навчання музики.	6	4				2	7	1				6

Тема 19. Типи темпераменту людини та їх характеристика.	6	4			2	7	1				6
Семінарське заняття	12		2		10						
Модульний контроль знань. Екзамен											
Всього за модулем	60	30	2		28	60	8				52
Всього	120	60	4		56	120	18				102

7. ТЕМИ АУДИТОРНО РОБОТИ

Теми аудиторної роботи	денна форма навчання	заочна форма навчання
Тема 1. Організація навчального процесу у закладах вищої освіти.	4	1
Тема 2. Нормативно-правова база організації навчального процесу.	2	1
Тема 3. Форми організації навчання.	2	1
Тема 4. Навчальний час здобувача освіти.	2	1
Тема 5. Робочий час викладача	2	1
Тема 6. Форми навчання.	4	1
Тема 7. Науково-методичне забезпечення навчального процесу.	4	1
Тема 8. Структура системи вищої освіти в Україні.	2	1
Тема 9. Правове регулювання вищої освіти.	4	1
Тема 10. Управління вищим навчальним закладом.	4	1
Тема 11. Мета освітнього компоненту «Методика викладання фахових дисциплін».	2	
Тема 12. Особливості викладання фахових дисциплін в галузі «Культура і мистецтво», спеціальності «Музичне мистецтво».	4	1
Тема 13. Важливість удосконалення професійних та педагогічних підходів до викладання.	4	1
Тема 14. Педагогічна культура.	4	1
Тема 15. Сценічна культура майбутнього викладача.	4	1
Тема 16. Підготовка викладача до уроку.	2	1
Тема 17. Значення першого уроку.	2	1
Тема 18. Методи навчання музики.	4	1
Тема 19. Типи темпераменту людини та їх характеристика.	4	1
Всього	60	18

8. ТЕМИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Теми самостійної роботи	денна форма навчання	заочна форма навчання
Тема 1. Організація навчального процесу у закладах вищої освіти.	2	5
Тема 2. Нормативно-правова база організації навчального процесу.	2	5
Тема 3. Форми організації навчання.	2	5
Тема 4. Навчальний час здобувача освіти.	2	5

Тема 5. Робочий час викладача	2	5
Тема 6. Форми навчання.	2	5
Тема 7. Науково-методичне забезпечення навчального процесу.	2	5
Тема 8. Структура системи вищої освіти в Україні.	2	5
Тема 9. Правове регулювання вищої освіти.	2	5
Тема 10. Управління вищим навчальним закладом.	2	5
Семінарське заняття	8	
Тема 11. Мета освітнього компоненту «Методика викладання фахових дисциплін».	2	4
Тема 12. Особливості викладання фахових дисциплін в галузі «Культура і мистецтво», спеціальності «Музичне мистецтво».	2	6
Тема 13. Важливість удосконалення професійних та педагогічних підходів до викладання.	2	6
Тема 14. Педагогічна культура.	2	6
Тема 15. Сценічна культура майбутнього викладача.	2	6
Тема 16. Підготовка викладача до уроку.	2	6
Тема 17. Значення першого уроку.	2	6
Тема 18. Методи навчання музики.	2	6
Тема 19. Типи темпераменту людини та їх характеристика.	2	6
Семінарське заняття	10	
Всього	56	102

Методичні рекомендації до організації самостійної роботи

Самостійна робота здобувача освіти є складовою навчального процесу. Вона здійснюється за підтримки та під контролем викладача, який спрямовує її в залежності від тематичних завдань. Самостійна робота спрямована на розкриття та реалізацію внутрішнього потенціалу здобувачів освіти у проектуванні майбутньої професійної діяльності. Вона сприяє: розвитку методичних та педагогічних компетентностей; вдосконаленню навичок аналізу, рефлексії та адаптації сучасних методик у навчальний процес; формуванню здатності до самостійного прийняття рішень у викладацькій діяльності.

Опанування змістом дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін» передбачає теоретичні і практичні види самостійної роботи. Теоретичні – вивчення основної та додаткової літератури з проблематики дисципліни, теоретичного матеріалу тем, опрацювання конспекту. Слухання співаків з метою визначення типу голосу, вокальних навичок, та навпаки вокально-технічних недоліків виконання, відвідування (перегляд відеозаписів) майстер-класів та аналізування отриманої інформації з фіксуванням висновків у робочому зошиті. Практичні – вміння користуватись методами навчання для вирішення конкретних практичних завдань (методами розвитку музичних здібностей, вироблення вірної навички співацького дихання, методика відпрацювання різних способів звуковедення та вироблення кантиленного звучання, методи усунення недоліків інтонування, залежно від причин їх утворення, методика розучування вокального твору). Розроблення плану індивідуального заняття. Вивчити теоретичний матеріал теми. Підібрати послідовність комплексу вправ для розвитку голосу та для покращення артикуляції.

Самостійна робота охоплює:

Роботу з педагогічними ситуаціями (аналіз типових викладацьких проблем, пошук оптимальних методичних рішень).

Створення педагогічних ситуацій (розробка сценаріїв уроків, репетицій, корекційних занять).

Розроблення педагогічних проєктів (інтеграція теоретичних знань у практичну діяльність).

Упровадження виконавсько-творчих і педагогічних проєктів (тестування методик у навчальному процесі, аналіз результатів).

Організацію пошукової та самоосвітньої діяльності (вивчення сучасних тенденцій у методиці викладання музичних дисциплін).

Під час організації самостійної роботи та підготовки спеціалістів до педагогічної діяльності рекомендовано проходження курсів неформальної освіти.

9. ТЕМИ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

Модуль 1.

1. Сучасні тенденції розвитку вищої освіти.

- Тенденції розвитку вищої освіти
- Демократизація професійної освіти.
- Орієнтація освіти на саморозвиток
- Інноваційне та розвивальне навчання
- Компетентнісний підхід.

Основна література: 1, 7, 10, 14, 51

Допоміжна література: 17, 30, 40.

2. Система наукової організації праці викладача фахових дисциплін.

- Науково-методична робота викладача.
- Організація праці викладача
- Сутність, зміст та напрями наукової організації праці
- Теорія і практика управління процесом педагогічної діяльності
- фактори та виклики в організації педагогічної праці.

Основна література: 3, 5, 7, 10, 14.

Допоміжна література: 9, 17, 22.

3. Сутність, специфіка, структурні компоненти педагогічної діяльності викладача.

- Поняття професійної педагогічної діяльності викладача ДМШ
- Професійна компетентність викладача ДМШ.
- Основні напрями діяльності викладача ДМШ.
- Психологічна структура педагогічної діяльності.
- Вимоги до особистості викладача.
- Самоосвіта та робота із засвоєння передового педагогічного досвіду.

Основна література: 4, 6, 11, 18, 23.

Допоміжна література: 26, 30, 35.

4. Психологічні закономірності навчання і виховання на заняттях класу з спеціальності у ДМШ, школі мистецтв

- Спільна діяльність вчителя і учня – діяльність в ситуації організованого спілкування.
- Диференційований підхід до навчання учнів у мистецькій школі.
- Формування мотивацій на початковому етапі навчання в ДМШ.

Основна література: 8, 9, 12, 19, 25.

Допоміжна література: 21, 27, 36.

Модуль 2.

1. Характеристики стадій психічного розвитку, вплив їх закономірностей у розвитку учня.

- Вивчення та визначення схильностей учня, спрямованість на розуміння причин поведінки, створення умов для їх розвитку.
- Вивчення психічних особливостей дитини педагогом на індивідуальних заняттях музики.
- Спілкування як найважливіший фактор взаємодії викладача і учня. Модель оптимального спілкування педагога з дитиною.
- Розвиток здібностей у дитини. Особливості поведінки дітей з різними типами темпераменту.

Основна література: 4, 6, 14, 21, 28.

Допоміжна література: 29, 31, 32, 33.

2. Педагогічна культура.

- Педагогічна етика
- Культура мови викладача.

Основна література: 1, 5, 15, 26, 34.

Допоміжна література: 30, 37, 38, 39, 41.

3. Методичні основи підготовки і проведення індивідуальних навчальних занять

- Індивідуальне навчальне заняття
- Форми організації індивідуальних занять
- Підходи до методики самостійної роботи.
- Структура індивідуальних занять.
- Методика підготовки та проведення індивідуальних занять.

Основна література: 2, 7, 17, 24, 31.

Допоміжна література: 35, 40, 42, 43, 44.

4. Методика контролю навчальної діяльності.

- Контроль успішності та якості навчання
- Основні види контролю успішності учнів.
- Завдання видів контролю.
- Функції контролю.
- Вимоги до ефективності контролю.
- Дотримання об'єктивності під час оцінювання знань

Основна література: 6, 13, 20, 27, 33.

Допоміжна література: 29, 36, 45, 46.

ПИТАННЯ ДО ВИДІВ КОНТРОЛЮ:

1. Зміст освіти
2. Організація навчального процесу
3. Нормативно-правова база організації навчального процесу.
4. Індивідуальний навчальний план здобувача освіти
5. Форми організації навчання
6. Навчальний час здобувача освіти
7. Робочий час викладача
8. Види навчальних занять
9. Форми навчання
10. Науково-методичне забезпечення навчального процесу
11. Структура системи вищої освіти в Україні
12. Особливості викладання фахових дисциплін в галузі «Культура і мистецтво» Естрадна музична культура в її різножанрових проявах фахової підготовки викладача музичного мистецтва
13. Педагогічна культура
14. Сценічна культура майбутнього викладача
15. Підготовка викладача до уроку.
16. Як викликати і утримати інтерес
17. Методи навчання музики
18. Типи темпераменту людини та їх характеристика

10. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

- вербальний метод (пояснення);
- репродуктивно-варіативний (поєднання здобувачем освіти запропонованих викладачем прийомів з іншими формами й методами музично-виконавської та педагогічної діяльності);
- креативний, творчий (нестандартний підхід до розв'язання педагогічних ситуацій; опанування навичками педагогічної імпровізації);
- проблемно-пошуковий (самостійний пошук здобувачем освіти засобів і способів розв'язання проблемних ситуацій у процесі виконання навчальних і педагогічних завдань);
- педагогічне моделювання (імітація у навчальному процесі педагогічних ситуацій і професійної діяльності викладача);
- педагогічний аналіз (формування педагогічного мислення здобувачів

- вищої освіти у конкретних педагогічних ситуаціях засобом аналізу власних дій і діяльності інших здобувачів вищої освіти);
- інтеграції (акумуляція і синтез знань з різних фахових дисциплін у процесі вирішення виконавських і педагогічних завдань).

11. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА

Вивчення освітнього компоненту передбачає використання LMS Moodle - інтегрованої комп'ютерної системи закладу вищої освіти.

Технічні засоби:

Комп'ютер та/або ноутбук

Обладнання

- TV панель Samsung

Методичне забезпечення

- Положення про організацію освітнього процесу
- Положення про кваліфікаційну роботу здобувача освіти
- Положення про академічну доброчесність
- Положення про організацію освітнього процесу
- Положення про курсову роботу
- Положення про науково-дослідну та творчо-пошукову роботу здобувачів вищої освіти Комунального закладу вищої освіти Київської обласної ради "Академія мистецтв імені Павла Чубинського"
- Навчальний план
- Освітня професійна програма
- Силабус
- Робоча навчальна програма.
- Наукова, навчальна та методична література
- Наочність (відеозаписи).

12. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Андрощук І. Сучасні тенденції розвитку освіти в Україні // Молодь і ринок. 2023. № 1 (209). С. 17-21.
2. Афанасьєва Т. М., Доценко Н. В., Саркісян Г. О. Самоосвіта викладача в умовах змішаної форми навчання. 2021. 46 с.
3. Багадуров С. А. Нариси з історії вокальної педагогіки: навчальний посібник. Ч. 1. 2018. 468 с.
4. Бедакова С. В. Інноваційні технології вокальної підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва // The 2nd International scientific and practical conference "Progressive research in the modern world" (November 2-4, 2022). VoScience Publisher, Boston, USA, 2022. 666 с.

5. Белікова В. Музична освіта: філософський, мистецтвознавчий та педагогічний наголоси: монографія / за ред. Н. А. Овчаренко, Я. В. Шрамка. Кривий Ріг, 2018. 299 с.
6. Бодина Е. Музична педагогіка та педагогіка мистецтва: концепції ХХІ століття. Підручник. 2018. 146 с.
7. Бондаренко Л. А. Музична педагогіка. 2021. 188 с.
8. Воевідко Л. Музична педагогіка: навчальний посібник. Кам'янець-Подільський: ТОВ «Друкарня «Рута», 2022. 240 с.
9. Воевідко Л. М. Формування та розвиток педагогічної майстерності майбутніх учителів музичного мистецтва в умовах вимог Нової української школи // Вісник Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Вип. 11. Кам'янець-Подільський: ПП Медобори-2006, 2019. С. 7-14.
10. Воевідко Л. М. Формування педагогічної майстерності у здобувачів вищої освіти шляхом реалізації предметних (фахових) компетентностей // Педагогічна освіта: теорія і практика: зб. наук. пр. / Кам'янець-Подільський нац. ун-т ім. Івана Огієнка, Ін-т педагогіки НАПН України. Вип. 26 (2-2019), ч. 2. Кам'янець-Подільський, 2019. С. 167-175.
11. Воевідко Л. М. Українські музично-педагогічні традиції у фаховій підготовці здобувачів вищої освіти: монографія. Кам'янець-Подільський: Сисин Я.І.: Абетка, 2019. 208 с.
12. Воевідко Л. М. Самостійна робота здобувачів вищої освіти з навчальної дисципліни «Музична педагогіка» // Актуальні проблеми психології особистості на європейському просторі: матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції / за ред. С. Д. Максименка, Л. А. Онуфрієвої. Кам'янець-Подільський: Аксіома, 2020. С. 15-17.
13. Воевідко Л. М. Проблеми сучасної музичної педагогіки у підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва // Педагогічна освіта: теорія і практика: зб. наук. пр. / Кам'янець-Подільський нац. ун-т ім. Івана Огієнка, Ін-т педагогіки НАПН України [гол. ред. Бахмат Н. В.]. Вип. 31 (2-2021). Київ: Міленіум, 2021. С. 208-225.
14. Воевідко Л. М. Орієнтири професійної підготовки майбутнього вчителя // Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка: зб. наук. пр. Вип. 17, у 3-х т. Кам'янець-Подільський, 2021. Т. 1. С. 136-138.
15. Воевідко Л. М. Підготовка вчителя музичного мистецтва до роботи в Новій українській школі // Педагогічна освіта: теорія і практика: зб. наук. пр. / Кам'янець-Подільський нац. ун-т ім. Івана Огієнка, Ін-т педагогіки НАПН України [гол. ред. Бахмат Н. В.]. Вип. 32 (1-2022). Київ: Міленіум, 2022. С. 218-233.
16. Воевідко Л. М. Вимоги до фахової підготовки здобувачів вищої освіти // Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка: зб. наук. пр. Вип. 19, у 3-х т. Кам'янець-Подільський, 2020. Т. 1. С. 184-185.

17. Гургула Р. І., Марач О. М., Войнаровський А. Ю. Сутність та зміст музично-педагогічної діагностики // Академічні студії. Серія «Педагогіка». 2022. № 1. С. 17-23. <https://doi.org/10.52726/as.pedagogy/2022.1.3>
18. Драганчук В. М. Музична психологія і терапія: навч. посіб. Луцьк: СНУ ім. Лесі Українки, 2016. 230 с.
19. Драннік О. В., Дранник О. В. Самоосвіта викладача як необхідна складова на шляху до майстерності. 2019. 88 с.
20. Йотка Я. М. Сутність та зміст вокально-педагогічної діяльності. 2021. 140 с.
21. Заря С. В., Левко В. І. Сольний спів. 2019. 250 с.
22. Завалко К. Спрямованість сучасної музичної педагогіки в освітніх закладах України // Музичне мистецтво в освітологічному дискурсі. 2021. № 6. С. 45-56.
23. Завалко К. Методологія формування готовності вчителя музики до інноваційної діяльності. Монографія. Вид. книг Центр навчальної літератури. 2022. 266 с.
24. Завалко К. Спрямованість сучасної музичної педагогіки в освітніх закладах України // Музичне мистецтво в освітологічному дискурсі. 2021. № 6. С. 45-56.
25. Зварич О. Я. Використання технологій дистанційного навчання у галузі музичної педагогіки. 2021. 172 с.
26. Зеленецька І. Методика роботи з нечисто інтонуючими учнями на уроках музики // Мистецтво та освіта. 2003. № 5. С. 27-35.
27. Кірдан О. Професійна підготовка майбутніх інструменталістів-виконавців та вчителів музичного мистецтва: історіографія проблеми // Перспективи та інновації науки. 2024. № 9 (43). С. 67-78.
28. Коваленко А. С. Тенденції розвитку вітчизняної інструментальної гітарної освіти у другій половині ХХ століття: дис. ... канд. пед. наук. 2019. 200 с.
29. Ковальчук В. А. Педагогіка партнерства у професійній діяльності вчителя. 2023. 152 с.
30. Концепція розвитку педагогічної освіти. 2018. Доступно: <https://mon.gov.ua/ua/npa/pro-zatverdzhennya-konceptsiyi-rozvitkupedagogichnoyi-osviti>
31. Корчагіна Г. С. Потенціал інструментально-виконавської підготовки для формування інтелектуально-творчих умінь майбутніх учителів музичного мистецтва. Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова. 2015. 184 с.
32. Косенко П. Б. Музична педагогіка як ремесло, наука та мистецтво. 2020. 234 с.
33. Костеньов О. Л. Джазова інструментальна музика другої половини ХХ – початку ХХІ століття: виразово-стильові та культурологічні аспекти. 2021. 192 с.
34. Кривошея Н. Б., Мартинова В. О. Орф-педагогіка в системі музичної освіти дітей дошкільного віку // Засоби навчальної та науково-дослідної роботи. 2021. Вип. 57. С. 34-48.
35. Кулага Т. О., Сегеда Н. А. Сучасне естрадне вокальне виконавство у вимірах принципу культуровідповідності // Modern culture studies and art

- history: an experience of Ukraine and EU: collective monograph. Riga: Izdevniecība «Baltija Publishing». 2020. С. 257-272.
36. Локарева Г. В. Мистецька педагогіка як суспільне явище: педагогічний функціонал. 2021. 174 с.
37. Медвідь Т. Творчий розвиток учнів у музично-педагогічній концепції К. Орфа // Естетика і етика педагогічної дії. 2021. Вип. 23. С. 118-125. <https://doi.org/10.33989/2226-4051.2021.23.238263>
38. Москва О. М. Формування вокальної культури майбутніх учителів музичного мистецтва засобами естрадно-джазової музики // Наукові записки [Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка]. Серія: Педагогічні науки. 2018. Вип. 170. С. 159-163.
39. Музична освіта: філософський, мистецтвознавчий та педагогічний наголос / за ред. Н. А. Овчаренко, Я. В. Шрамка. Кривий Ріг, 2018. 299 с.
40. Нова українська школа: концептуальні засади реформування нової української школи. 2016. Доступно: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/novaukrainska-shkola-compressed.pdf>
41. Обух Л. В. Психотехніка співу як сучасний напрям вокальної педагогіки // Наукові записки. Серія: Педагогічні науки. 2021. № 195. С. 106-110.
42. Плаксина О. Ф. Методика викладання вокальної техніки як основа вокальної майстерності естрадного виконавця // The XIII International Science Conference «Perspectives of development of science and practice». December 14–17, 2021, Prague, Czech Republic. 2021. 626 с.
43. Процишина О. Ю. Формування методичної компетентності майбутніх викладачів мистецької школи на заняттях сольного співу. Дис. ... канд. пед. наук. Київський університет імені Бориса Грінченка. 2023. 210 с.
44. Проців Л. Музична педагогіка в Україні: зустрічі в історії // Музичне мистецтво в освітологічному дискурсі. 2017. № 2. С. 34-45.
45. Проців Л. Історія музичної педагогіки в Україні: нові виміри пізнання // Наукові записки ТНПУ ім. В. Гнатюка. Серія: Педагогіка. 2013. С. 81-86.
46. Реброва Г. О., Реброва О. Є., Линенко А. Ф. Індивідуальне навчально-творче завдання у професійній підготовці здобувачів вищої освіти мистецьких та мистецько-педагогічних спеціальностей. 2024. 175 с.
47. Реброва О. Є. Методологія і методи досліджень педагогіки мистецтва. 2023. 188 с.
48. Семків Н. Про актуальні проблеми музичної педагогіки // Музична україніка: композитори України у парадигмі світової музичної культури. 2019. С. 104.
49. Сиротюк П. Музична педагогіка та виконавство. Навчальна книга Богдан. Київ, 2019. 112 с.
50. Сиротюк М. В. Українська естрадна музика як засіб виховання музично-естетичних смаків підлітків. 2023. 152 с.
51. Сиченко В. В., Рибкіна С. О., Соколова Е. Т. Сучасні тенденції розвитку організаційних структур у системі управління закладами вищої освіти.

2021. 210 с.
52. Смирнова Т. А. Музична педагогіка і психологія вищої школи: навч. посіб. Харків: Лідер. 2021. 180 с.
 53. Сташевська І. О. Масова музична освіта в Україні: реалії та перспективи // Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка. 2017. № 2 (307), ч. 1. С. 5-17.
 54. Токмакова І. В. Економіка праці та соціально-трудові відносини. 2024. 256 с.
 55. Турчин Т. М. Проблеми проєктування естетичного виховання учнів ДМШ на уроках зі спеціальності (музичний інструмент). 2022. 192 с.
 56. Фіцула М. М. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. К.: Академвидав. 2014. 456 с.
 57. Шара С. Самоосвіта викладача як запорука підвищення професійної педагогічної діяльності. 2023. 174 с.
 58. Шульгіна В. Д. Українська музична педагогіка: підручник [для студ. вищ. навч. закл.]. Вид. 3-тє, допов. К.: НАКККіМ. 2016. 264 с.
 59. Шумейко Л. М. Холістична реальність сучасного мистецько-освітнього простору // The 4th International scientific and practical conference "Innovations and prospects in modern science" (April 10-12, 2023). SSPG Publish, Stockholm, Sweden. 2023. 456 с.

Допоміжна

1. Андросова Д. В., Маркова О. М. Музична естетика – філософія музики: генеза та актуальна сучасність музикознавства. 2022. 215 с.
2. Євстігнєєва Н. І. Музична психологія. 2021. 184 с.
3. Зінькевич О., Чекан Ю. Музична критика: теорія і методика. Видавництво: Книги – ХХІ. 2020. 424 с.
4. Карпенко О., Дермельова Н., Пшеничних М. Філософія музики як світоглядна домінанта фахової підготовки вчителів музики // Професіоналізм педагога: теоретичні й методичні аспекти. 2021. № 1.14. С. 159-167.
5. Коновалова І. Ю. Філософія музики. 2020. 198 с.
6. Куцин Е. К. Особливості взаємозв'язку музичної і сучасної психології у процесі сприйняття музики як науково-педагогічна проблема. 2020. 152 с.
7. Львов О. Музикотерапія – психологія, терапія, наука, творчість // Простір арт-терапії: мінливість і стабільність – пошуки балансу. 2019. С. 46.
8. Михайличенко О. В. Загальні методи музичного навчання // Теоретичні питання культури, освіти та виховання: зб. наук. пр. 2004. Вип. 27. С. 210.
9. Музика. Програми та поурочні методичні розробки для 5-8 класів загальноосвітніх шкіл / Упор. О. Я. Ростовський, Р. О. Марченко, Л. О. Хлебникова, З. Т. Бервецький. Тернопіль: Навчальна книга - Богдан. 2000. 96 с.
10. Олексюк О. М. Музична педагогіка: навч. посіб. К.: Ун-т ім. Б. Грінченка. 2013. 248 с.
11. Печерська І. П. Уроки музики в початкових класах: навч. посіб. К.: Либідь. 2001. 272 с.

12. Пясковський І. Б. Феноменологія музичного мислення // Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського. 2000. Вип. 7 (Музикознавство). С. 46-56.
13. Рагозіна В. Особливості методики розвитку творчих здібностей молодших школярів // Мистецтво та освіта. 2004. № 5. С. 5-8.
14. Ремезова Н. М., Смірнова М. С. Психологія музичних здібностей: сутність і структура // The XV International Science Conference «Trends in the development of practice and science». December 28–31, 2021, Oslo, Norway. 2021. 386 с. ISBN-978-1-68564-511-3.
15. Роменець В. Психологія творчості: монографія. К.: Либідь. 2004. 288 с.
16. Сиротинська Н. Музика і філософія: емоційний інтелект // Українська музика. 2020. № 3 (37). С. 14-19.
17. Щепакін В. М. Психологія музичного мистецтва. 2020. 192 с.
18. Yunyk D. Memory of Subjects of Communication: The Structural and Functional Components // Journal of History Culture and Art Research. 2018. № 7. С. 469-479. ISSN 2147-0626. DOI: <http://dx.doi.org/10.7596/taksad.v7i3.1707>.

Результати перегляду робочої програми освітнього компоненту

Робоча програма перезатверджена на 2021 / 2022 н.р.
зі змінами (оновлена загальна кількість годин освітнього компоненту, у тому числі години індивідуальної і самосійної роботи, уточнені методи роботи та форми контролю знань). протокол № 1 від 25 серпня 2021р.

Завідувач кафедри

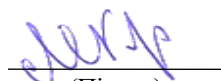

(Підпис)

Краснитський М.М.

(Прізвище, ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 2022 / 2023 н.р.
зі змінами (оновлено список рекомендованих джерел на основі рішення Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти від 21.06.2022 про історико-культурну складову освітнього процесу).
протокол № 1 від 30 серпня 2022 р

Завідувач кафедри

(Підпис)

Краснитський М.М.

(Прізвище, ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 2023 / 2024 н.р.
зі змінами (затвердження виконуючим обов'язки завідувача кафедри наказ № 200-К від 31 серпня 2023р.) Протокол № 2 від 01 вересня 2023 р.

В.о. завідувач кафедри

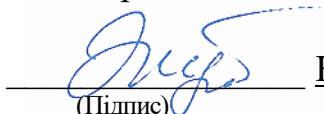

(Підпис)

Карпенко-Боднарук Ж.Л.

(Прізвище, ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 2024 / 2025 н.р.
зі змінами оновлено системи оцінювання, відповідно положенню про порядок оцінювання досягнень здобувач вищої освіти та визначення академічної різниці й перезарахування навчальних дисциплін, затвердженого протоколом вченої ради від 30 серпня 2024 р.,
зі змінами в навчальному плані, затверджених рішенням кафедри протокол № 11 від 24 червня 2024 рік.
Протокол № 1 від 29 серпня 2024 р.

Завідувачка кафедрою

(Підпис)

Карпенко-Боднарук Ж.Л.

(Прізвище, ініціали)